

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 9ης Ιανουαρίου 1996 *

Στην υπόθεση T-368/94,

Pierre Blanchard, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον Marc-Albert Lucas, δικηγόρο Λιέγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Evelyne Korn, 21, rue de Nassau,

προσφεύγων,

υποστηριζόμενος από την

Union syndicale-Bruxelles, δημόσια ευρωπαϊκή υπηρεσία εδρεύουσα στις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τον Luc Misson και, κατά την προφορική διαδικασία, από την Béatrice Rixhon, δικηγόρους Λιέγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Evelyne Korn, 21, rue de Nassau,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Gianluigi Valsesia, κύριο νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων της επιτροπής εκλογών που περιέχονται στα έγγραφα της 3ης και της 8ης Νοεμβρίου 1994 του προέδρου της επιτροπής αυτής, τα οποία εστάλησαν στον προσφεύγοντα υπό την ιδιότητά του ως πολιτικού γραμματέα της Union syndicale fédérale, καθώς και στην προφορική απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1994 του προαναφερθέντος προέδρου με την οποία αυτός αρνήθηκε να δεχθεί στις εκλογές για την ανάδειξη της τοπικής επιτροπής προσωπικού λίστα περιλαμβάνουσα 27 ζεύγη υποψηφίων της λίστας «Research/Union syndicale» με επωνυμία στην οποία δεν αναγραφόταν η ονομασία «Union syndicale»,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. P. M. Barrington, Πρόεδρο, K. Lenaerts και P. Lindh, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 25ης Οκτωβρίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

- 1 Η παρούσα προσφυγή εντάσσεται στο πλαίσιο της κανονιστικής ρυθμίσεως περί εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής όσον αφορά το τοπικό τμήμα Βρυξελλών.

- 2 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) προβλέπει ότι συνιστάται σε κάθε όργανο επιτροπή προσωπικού, η οποία διαρρέεται ενδεχομένως σε τμήματα που αντιστοιχούν σε κάθε τόπο στον οποίο υπηρετεί το προσωπικό. Το άρθρο 9, παράγραφος 3, του ΚΥΚ προβλέπει ότι η επιτροπή προσωπικού εκπροσωπεί τα συμφέροντα του προσωπικού στο όργανο, διασφαλίζει τη διαρκή επαφή μεταξύ του τελευταίου και του προσωπικού, συνεργάζεται για την καλή λειτουργία των υπηρεσιών και επιτρέπει την εκδήλωση και την έκφραση της γνώμης του προσωπικού.
- 3 Η σύνθεση και οι λεπτομέρειες λειτουργίας της επιτροπής προσωπικού προσδιορίζονται από κάθε όργανο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος II του ΚΥΚ. Το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος αυτού προβλέπει ότι οι προϋποθέσεις εκλογής στην επιτροπή προσωπικού καθορίζονται από τη γενική συνέλευση των υπαλλήλων του οργάνου.
- 4 Βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η Επιτροπή ενέκρινε στις 27 Απριλίου 1998 «ρύθμιση σχετική με τη συγκρότηση και τη λειτουργία της επιτροπής προσωπικού». Το άρθρο 6 της ρυθμίσεως αυτής ορίζει ότι οι λεπτομέρειες των εκλογών για τα τοπικά τμήματα που καθορίζονται από τη γενική συνέλευση των υπαλλήλων της Επιτροπής πρέπει να διασφαλίζουν, στο μέτρο του δυνατού, σε κάθε τοπικό τμήμα την εκπροσώπηση όλων των κατηγοριών και όλων των κλάδων των υπαλλήλων καθώς και των υπαλλήλων στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων.
- 5 Βάσει της κανονιστικής εξουσίας που της εκχωρήθηκε κατά τον τρόπο αυτό, η γενική συνέλευση των μονίμων και λοιπών υπαλλήλων της Επιτροπής που εκπροσωπούνται στο τοπικό τμήμα Βρυξελλών ενέκρινε, στις 15 Σεπτεμβρίου 1992, εκλογικό κανονισμό, ο οποίος επανεγκρίθηκε χωρίς καμιά τροποποίηση από τη γενική συνέλευση της 20ής Σεπτεμβρίου 1994. Το άρθρο 2 αυτού του εκλογικού κανονισμού συνιστά επιτροπή εκλογών, η οποία είναι επιφορτισμένη, μεταξύ άλλων, με τη δημοσίευση της προκηρύξεως των εκλογών (άρθρο 5), με τον έλεγχο των προτεινομένων υποψηφιοτήτων και με την απόρριψη εκείνων που δεν πληρούν τους προβλεπόμενους στο άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, και στο άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού (άρθρο 7) όρους, να αποφαινεται, με πλειοψηφία των ψήφων, επί των αμφισβητήσεων που μπορεί να εγείρονται κατά τη διενέργεια των εκλογών (άρθρο 18), με τη δημοσίευση του αποτελέσματος των εκλογών (άρθρο 19), με τη λήψη και τη διαβίβαση στην Επιτροπή όλων των ενστάσεων περί του κύρους των εκλογών (άρθρο 20), με τη σύνταξη

πρακτικού ολοκλήρωσης της εκλογικής διαδικασίας και προσδιορισμού του αποτελέσματος των εκλογών (άρθρο 21) και με την εφαρμογή του εκλογικού κανονισμού (άρθρο 22).

- 6 Το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού καθορίζει τις προϋποθέσεις του κύρους των λιστών των υποψηφιοτήτων που μπορούν να κατατεθούν στο πλαίσιο των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού και έχει ως εξής:

«Υπάρχουν προς πλήρωση 27 έδρες.

Οι προτάσεις υποψηφιοτήτων υποβάλλονται υπό μορφή λίστας, εκάστη των οποίων περιλαμβάνει το πολύ 27 υποψηφίους και αναπληρωτές τους ανά ζεύγη.

Ο ίδιος υποψήφιος μπορεί να περιλαμβάνεται μόνον σε μια πρόταση.

Κάθε πρόταση πρέπει να φέρει την υπογραφή του υποψηφίου και του αναπληρωτή υποψηφίου. Σε περίπτωση μιας μόνον υπογραφής, πρέπει να επισυνάπτεται στην πρόταση αυτή δήλωση αποδοχής της υποψηφιότητας του άλλου υποψηφίου.

Σε περίπτωση υποβολής λίστας υποψηφιοτήτων, αρκεί η υπογραφή του υποψηφίου που είναι επικεφαλής της λίστας.

Οι συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις μπορούν να υποβάλουν λίστες υποψηφίων. Στην περίπτωση αυτή, οι ίδιες αυτές οργανώσεις πρέπει να μπορούν να δικαιολογούν ενώπιον της επιτροπής εκλογών και το αργότερο μέχρι τον χρόνο εξετάσεως των υποψηφιοτήτων την αποδοχή από τους ενδιαφερομένους των υποψηφιοτήτων τους. Το απαράδεκτο της υποβολής υποψηφιότητας δεν θίγει το κύρος των άλλων υποψηφιοτήτων που υποβλήθηκαν με την ίδια λίστα.

Κάθε λίστα υποβάλλεται με τη σειρά που επιλέγει η οικεία συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση.

Οι προτάσεις υποψηφιοτήτων λοιπών υπαλλήλων είναι παραδεκτές μόνον εφόσον πρόκειται για υπαλλήλους με σύμβαση διαρκείας μεγαλύτερης του ενός έτους ή με σύμβαση αορίστου χρόνου καθώς και για υπαλλήλους με σύμβαση διαρκείας μικρότερης του ενός έτους εφόσον υπηρετούν ήδη τουλάχιστον έξι μήνες.»

- 7 Το άρθρο 9 του κανονισμού αυτού αφορά επίσης την υποβολή λίστας υποψηφιοτήτων και έχει ως εξής:

«Η λίστα των εγκύρων υποψηφιοτήτων πρέπει να δημοσιευθεί τρεις τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την εκλογή.

Η σειρά των ονομάτων σε κάθε λίστα πρέπει να αντιστοιχεί στη σειρά με την οποία αναγράφονται τα ονόματα στην αντίστοιχη λίστα που υποβλήθηκε από κάθε συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση.

Οι λίστες των υποψηφίων αναφέρουν την κατηγορία ή τον κλάδο των υποψηφίων ή, για τους λοιπούς υπαλλήλους, την κατηγορία στην οποία ανήκουν.»

- 8 Το άρθρο 10 του κανονισμού αυτού αναφέρει τους πιθανούς τρόπους ψηφοφορίας για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού και έχει ως εξής:

«Τρόπος ψηφοφορίας: επί ποινή ακυρότητας, ο εκλογέας πρέπει να ψηφίσει ως εξής:

- α) είτε: να ψηφίσει υπέρ μιας λίστας. Προς τούτο, πρέπει να θέσει σταυρό στο τετράγωνο που υπάρχει κάτω από τον αριθμό και τα αρχικά της λίστας που επέλεξε (ψηφος για τον επικεφαλής της λίστας).

- β) είτε: να ψηφίσει υπέρ το πολύ 27 υποψηφίων και αναπληρωτών υποψηφίων, που επιλέγονται από μία ή περισσότερες λίστες. Προς τούτο, πρέπει να θέσει σταυρό στο τετράγωνο που υπάρχει απέναντι από το όνομα του υποψηφίου που επέλεξε, μέχρι το πολύ 27 (ψήφος προτιμήσεως).
- γ) ψήφος που εκφράζεται με σταυρό στον “επικεφαλής της λίστας” και συμπληρώνεται με σταυρούς “προτιμήσεως” στην ίδια λίστα πρέπει να θεωρείται μόνον ως ψήφος “προτιμήσεως”.

Επί ποινή ακυρότητας της ψήφου του, ο εκλογέας πρέπει να μην αναγράψει στο ψηφοδέλτιο καμιά άλλη εγγραφή, υπογραφή, διαγραφή ή οποιοδήποτε σημάδι.»

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως

- 9 Στις 11 Οκτωβρίου 1994, η επιτροπή εκλογών δημοσίευσε προκήρυξη εκλογών, των οποίων η ημερομηνία ορίστηκε στις 22, 23 και 24 Νοεμβρίου 1994, για την ανανέωση, όσον αφορά το τοπικό τμήμα Βρυξελλών, της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής.
- 10 Στις 18 Οκτωβρίου 1994, δύο λίστες με 27 ζεύγη υποψηφίων υποβλήθηκαν υπό την αιγίδα της Union syndicale, συνδικαλιστικής οργανώσεως κοινοτικών υπαλλήλων κατά την έννοια του άρθρου 24α του ΚΥΚ. Η μία από αυτές, αποκαλούμενη «Union syndicale» και με επικεφαλής τον L. Schubert, αντιπρόεδρο της Union syndicale, κατατέθηκε από τον Halskov (για τον Schubert), ενώ η άλλη, η οποία αποκαλούνταν «Research/Union syndicale» και είχε επικεφαλής της λίστας τον P. Blanchard, πρόεδρο της Union syndicale, κατατέθηκε από τον Blanchard. Η τελευταία λίστα αποτελούνταν, εν μέρει, από μόνιμους και λοιπούς υπαλλήλους που ανήκουν στον επιστημονικό ή τεχνικό κλάδο των Κοινοτήτων, κατά την έννοια των άρθρων 92 έως 101 του ΚΥΚ.
- 11 Όπως προκύπτει από έκθεση της 20ής Οκτωβρίου 1994, η επιτροπή εκλογών δέχθηκε, κατά τη συνεδρίασή της της 19ης Οκτωβρίου, τις επτά λίστες που της είχαν υποβληθεί, συμπεριλαμβανομένων των δύο που υποβλήθηκαν υπό την αιγίδα της Union syndicale.

- 12 Στις 20 και 24 Οκτωβρίου 1994, οι L. Rijnoudt και L. Di Marzio, επικεφαλής υποψήφιος της λίστας της Fédération de la fonction publique européenne (FFPE) και υποψήφιος της λίστας της Association of Independent Officials for the Defense of the European Civil Service/Association des fonctionnaires indépendants pour la défense de la fonction publique européenne (TAO-AFI) αντιστοίχως, υπέβαλαν έκαστος ενώπιον της επιτροπής εκλογών ένσταση κατά της αποδοχής των δύο λιστών της Union syndicale.
- 13 Στις 3 Νοεμβρίου 1994, ο πρόεδρος της επιτροπής εκλογών ενημέρωσε τον πολιτικό γραμματέα της Union syndicale ότι η επιτροπή έκρινε ότι οι ενστάσεις ήταν παραδεκτές, ότι, βάσει γνωμοδοτήσεως της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, έκρινε ότι η υποβολή δύο λιστών από την ίδια συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση κοινοτικών υπαλλήλων (στο εξής: OSP) αντέκειται στον εκλογικό κανονισμό και ότι ζητούσε, κατά συνέπεια, να αποσύρει η Union syndicale τη μία από τις δύο λίστες και να υποβάλει μόνον μία.
- 14 Στις 7 Νοεμβρίου 1994, η Union syndicale δέχθηκε να αποσύρει τη λίστα «Research/Union syndicale» και να την υποβάλει υπό νέα επωνυμία, υπό τον όρο ότι η επιτροπή εκλογών θα παρείχε κάθε εγγύηση ως προς την οριστική αποδοχή των δύο λιστών.
- 15 Στις 8 Νοεμβρίου 1994, ο πρόεδρος της επιτροπής εκλογών έστειλε στον πολιτικό γραμματέα της Union syndicale έγγραφο με τον οποίο τον πληροφόρησε ότι οι όροι που θέτει η Union syndicale προκειμένου να τροποποιήσει την επωνυμία της μιας από τις δύο λίστες δεν έγιναν δεκτές από την επιτροπή εκλογών και, κατά συνέπεια, η λίστα «Research/Union syndicale» δεν έγινε δεκτή.
- 16 Στις 8 Νοεμβρίου 1994, ο προσφεύγων παρουσιάστηκε στην επιτροπή εκλογών για να ζητήσει την αποδοχή της λίστας «Research/Union syndicale» υπό άλλη επωνυμία που δεν θα περιείχε αναφορά σ' αυτήν την OSP, πράγμα που ο πρόεδρος της επιτροπής αρνήθηκε.

- 17 Στις 10 Νοεμβρίου 1994, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά του συνόλου των αποφάσεων αυτών, κατά της παραλείψεως της Επιτροπής να προλάβει ή να τροποποιήσει τις ειρηθεύσες αποφάσεις και, επικουρικώς, κατά του εκλογικού κανονισμού.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 18 Στις 11 Νοεμβρίου 1994, ο προσφεύγων άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, προσφυγή ακυρώσεως των ίδιων πράξεων και αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που υποστήριζε ότι προκλήθηκε, ενώ υπέβαλε και αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, υπό μορφή αιτήσεως αναβολής ή αναστολής των εκλογών.
- 19 Στις 21 Νοεμβρίου 1994, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε διάταξη περί αναστολής των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής για το τοπικό τμήμα Βρυξελλών, ορίζοντας τη χρονική αφετηρία νέας προθεσμίας για την υποβολή νέων λιστών υποψηφίων, των οποίων η επωνυμία δεν έπρεπε να μπορεί να συγχέεται με εκείνη των λιστών που είχαν ήδη εγκριθεί ούτε με εκείνη των OSP που τις είχαν υποβάλει, επέτρεψε δε στον προσφεύγοντα να θέσει υποψηφιότητα υπό τους αυτούς όρους με οποιονδήποτε άλλο υποψήφιο (Blanchard κατά Επιτροπής, T-368/94 R, Συλλογή, σ. II-1099).
- 20 Στις 7 Δεκεμβρίου 1994, η επιτροπή εκλογών δημοσίευσε επομένως νέα προκήρυξη εκλογών, των οποίων ως ημερομηνίες ορίστηκαν η 31η Ιανουαρίου, η 1η και η 2α Φεβρουαρίου 1995. Οι νέες προτεινόμενες υποψηφιότητες έπρεπε να κατατεθούν μεταξύ 8 και 15 Δεκεμβρίου 1994.
- 21 Ο προσφεύγων κατέθεσε λίστα με την επωνυμία «Together for Research», της οποίας ήταν ο επικεφαλής. Η λίστα αυτή κέρδισε με «votes panachés» (ψήφους επιλογής υποψηφίων από πολλές λίστες) δύο έδρες, από τις οποίες έλαβε μία.

- 22 Στις 24 Φεβρουαρίου 1995, η Επιτροπή απέρριψε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, πράγμα που του κοινοποίησε την 1η Μαρτίου 1995.
- 23 Στις 24 Μαρτίου 1995, η Union syndicale των Βρυξελλών, ευρωπαϊκή δημόσια υπηρεσία (στο εξής: Union syndicale) ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα δίκη, σύμφωνα με το άρθρο 115 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, υπέρ των αιτημάτων του προσφεύγοντος.
- 24 Στις 10 Μαΐου 1995, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε την αίτηση παρεμβάσεως.
- 25 Η παρεμβαίνουσα δεν κατέθεσε υπόμνημα εντός της ταχθείσας προς τούτο προθεσμίας.
- 26 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 25 Οκτωβρίου 1995. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.
- 27 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

να ακυρώσει

— κυρίως

— την απόφαση ή τις αποφάσεις της επιτροπής εκλογών (που συγκροτείται κατά το άρθρο 2 του κανονισμού διαδικασίας για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής, ο οποίος εγκρίθηκε από τη γενική συνέλευση των μονίμων και λοιπών υπαλλήλων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκπροσωπούμενων στο τοπικό τμήμα Βρυξελλών στις 15 Σεπτεμ-

βρίου 1992 και επανεγκρίθηκε χωρίς τροποποίηση στις 20 Σεπτεμβρίου 1994), που περιέχονται σε έγγραφο του προέδρου της επιτροπής εκλογών, της 3ης Νοεμβρίου 1994, προς τον πολιτικό γραμματέα της Union syndicale fédérale.

- την απόφαση ή τις αποφάσεις της επιτροπής εκλογών που περιέχεται (περιέχονται) σε έγγραφο του προέδρου της επιτροπής εκλογών, της 8ης Νοεμβρίου 1994, προς τον πολιτικό γραμματέα της Union syndicale fédérale.
- καθόσον είναι αναγκαίο, την προφορική απόφαση του προέδρου της επιτροπής εκλογών, της 8ης Νοεμβρίου 1994, και ώρας 13.00', με την οποία αρνήθηκε να δεχθεί λίστα περιλαμβάνουσα τα 27 ζεύγη υποψηφίων της λίστας «Research/Union syndicale» με άλλη ονομασία, στην οποία δεν υπήρχε πλέον η μνεία «Union syndicale».
- τη σχετική παράλειψη της Επιτροπής, ενεργούσας ως αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), να προλάβει ή να τροποποιήσει την πρώτη απόφαση ή τις πρώτες αποφάσεις της επιτροπής εκλογών που παρατίθενται ανωτέρω.
- την παράλειψη της ΑΔΑ να προλάβει ή να τροποποιήσει τη δεύτερη απόφαση ή τις δεύτερες αποφάσεις της επιτροπής εκλογών.
- την παράλειψη της ΑΔΑ να προλάβει ή να τροποποιήσει την τρίτη προβαλλομένη απόφαση.
- επικουρικώς,
- τον εκλογικό κανονισμό της 15ης Σεπτεμβρίου 1992, ο οποίος επανεγκρίθηκε χωρίς τροποποίηση στις 20 Σεπτεμβρίου 1994, στην περίπτωση που έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε OSP να υποβάλει πολλές λίστες με 27 ζεύγη υποψηφίων (κανονικών και αναπληρωτών) στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού, και την παράλειψη της ΑΔΑ να προλάβει ή να τροποποιήσει την έκδοση του κανονισμού αυτού στην υποθετική αυτή περίπτωση.

να υποχρεώσει την Επιτροπή

- να του καταβάλει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω του πταισματικού χαρακτήρα των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

28 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή.
- να απορρίψει το αίτημα αποζημιώσεως λόγω υλικής ζημίας και χρηματικής ικανοποίησεως λόγω ηθικής βλάβης που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπέστη.
- να αποφανθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Επί του παραδέκτου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Χωρίς να υποβάλει επισήμως ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή αμφισβητεί αν ο προσφεύγων έχει ακόμη έννομο συμφέρον στο πλαίσιο προσφυγής και αγωγής αποζημιώσεως, αφού η διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 1994 του επέτρεψε να υποβάλει την υποψηφιότητά του στην ψήφο των εκλογέων και επιπλέον να εκλεγεί μέλος του νέου τοπικού

τμήματος της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής. Η Επιτροπή φρονεί ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν είναι πλέον βλαπτικές γι' αυτόν και, επομένως, ο προσφεύγων δεν δικαιολογεί γεγεννημένο και ενεστώς έννομο συμφέρον.

- 30 Η Επιτροπή αφήνει στην κρίση του Πρωτοδικείου το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής, διευκρινίζοντας ότι, οσάκις υποβάλλονται αιτήματα αποζημιώσεως μαζί με ακυρωτικά αιτήματα, το παραδεκτό τους συνδέεται στενά με το παραδεκτό των τελευταίων.
- 31 Ο προσφεύγων απαντά, καταρχάς, ότι οι επίδικες αποφάσεις όχι μόνον συνιστούν προσβολή του δικαιώματός του του εκλέγεσθαι, αλλά και της ελευθερίας του συνεταιριζέσθαι και του δικαιώματός του ως εκλογέα να ψηφίσει υπό συνθήκες πλήρως σύμφωνες με τη νομιμότητα.
- 32 Κατόπιν υποστηρίζει ότι η συμμετοχή του στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού εντάσσεται στο πλαίσιο των προσωρινών μέτρων που ελήφθησαν με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 1994. Αν όμως το έννομο συμφέρον του ως προς την ουσία μπορούσε να επηρεαστεί από τη λήψη προσωρινών μέτρων, αυτό θα σήμαινε ότι οι διατάξεις περί ασφαλιστικών μέτρων θα είχαν οριστικές έννομες συνέπειες, πράγμα που είναι αντίθετο προς την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, κατά την οποία τα προσωρινά μέτρα δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 1985, Diezler κ.λπ. κατά ΟΚΕ, 146/85 R, Συλλογή 1985, σ. 1805, σκέψη 9). Ο προσφεύγων προσθέτει ότι, μολονότι η διάταξη του επέτρεψε να μετáσχει στις εκλογές με τους άλλους υποψηφίους της λίστας του, δεν μπόρεσε να το πράξει υπό τις συνθήκες που αρχικώς επιθυμούσε και θεωρούσε νόμιμες.
- 33 Στη συνέχεια, ισχυρίζεται ότι κάθε εκλογέας έχει θεμιτό συμφέρον να παράγει το δικαίωμα ψήφου τα έννομα αποτελέσματά του υπό συνθήκες σύμφωνες με τις διατάξεις του ΚΥΚ και να εκλέγονται οι εκπρόσωποι της οργανώσεώς του υπό συνθήκες και βάσει εκλογικού συστήματος επίσης σύμφωνου με τις διατάξεις του ΚΥΚ. Επιπλέον, κάθε υποψήφιος στις εκλογές έχει επίσης έννομο συμφέρον να διεξάγεται η διαδικασία που ξεκίνησε με την υποψηφιότητά του υπό συνθήκες σύμφωνες με τον ΚΥΚ και τους διαφόρους εκλογικούς κανονισμούς.

Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνεχίζουν επομένως να είναι, μέσω των αποτελεσμάτων των εκλογών, βλαπτικές γι' αυτόν, τόσο ως εκλογέα όσο και ως εκλεγέντος υποψηφίου και μέλους και πρώην προέδρου της Union syndicale.

- 34 Κατά τον προσφεύγοντα, από τη νομολογία συνάγεται επίσης ότι το έννομο αυτό συμφέρον υπάρχει τόσο στην περίπτωση εκλογών που έλαβαν χώρα όσο και στην περίπτωση μελλοντικών εκλογών (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987, Diezler κ.λπ. κατά ΟΚΕ, 146/85 και 431/85, Συλλογή 1987, σ. 4283, σκέψη 9· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 1990, Maindiaux κ.λπ. κατά ΟΚΕ, T-28/89, Συλλογή 1990, II-59, σκέψη 28, και της 14ης Ιουλίου 1994, Grynberg και Hall κατά Επιτροπής, T-534/93, Συλλογή Υπ. Υπ. 1994, σ. II-595, σκέψεις 29 και 30). Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, διατηρεί έννομο συμφέρον όσον αφορά τις μελλοντικές εκλογές.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 35 Πρώτον, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι «κάθε εκλογέας έχει συμφέρον στην εκλογή των αντιπροσώπων της οργανώσεώς του υπό τους όρους και βάσει ενός εκλογικού συστήματος που συνάδει προς τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως που διέπουν τη σχετική εκλογική διαδικασία. Κατά συνέπεια ο Χ δικαιολογεί, απλώς και μόνο ως εκλογεύς, έννομο συμφέρον επαρκές ώστε να είναι παραδεκτή η προσφυγή του» (προμνησθείσα απόφαση Diezler κ.λπ. κατά ΟΚΕ, σκέψη 9). Ο προσφεύγων όμως ενεργεί εν προκειμένω κυρίως ως εκλογέας και ως μέλος μιας OSP.
- 36 Λαμβανομένου υπόψη του στοιχείου αυτού, πρέπει, δεύτερον, να εξεταστεί αν, καιτοι ο προσφεύγων εξελέγη μέλος της επιτροπής προσωπικού μετά τις εκλογές που οργανώθηκαν σύμφωνα με το διατακτικό της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 1994, το γεγονός ότι ο προσφεύγων απαιτεί να οργανώνονται οι εκλογές υπό συνθήκες συνάδουσες προς τις εφαρμοστέες στην εκλογική διαδικασία διατάξεις δεν καταλήγει στο να ενεργεί υπέρ του νόμου ή των οργάνων, να επικαλείται μέλλοντα και υποθετικά έννομα συμφέροντα, χωρίς να μπορεί να αποδείξει οποιαδήποτε προσωπική βλάβη.

- 37 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να τονιστεί ότι μόνον η ιδιότητα του προσφεύγοντος ως εκλογέα, είτε εξελέγη μέλος της επιτροπής προσωπικού είτε όχι, αρκεί για να αποδειχθεί ότι δεν ενεργεί μόνον υπέρ του νόμου ή του οργάνου. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, κατόπιν, ότι ο προσφεύγων δεν επικαλείται μέλλοντα και υποθετικά έννομα συμφέροντα προς στήριξη της προσφυγής του, όταν ισχυρίζεται ότι, αν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ήταν σύμφωνες με τις προϋποθέσεις που θέτει η εφαρμοστέα στην εκλογική διαδικασία ρύθμιση, οι όροι της εκλογής του και τα αποτελέσματα της λίστας της οποίας ηγείτο θα μπορούσαν να ήταν διαφορετικά. Το Πρωτοδικείο κρίνει, τέλος, ότι ο προσφεύγων μπορεί να προβάλει προσωπική βλάβη, τόσο ως εκλογέας που ενδιαφέρεται για την άσκηση του δικαιώματος ψήφου τηρουμένης της εφαρμοστέας στην εκλογική διαδικασία ρυθμίσεως όσο και ως μέλος μιας OSP της οποίας τα εκλογικά αποτελέσματα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά, εάν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είχαν τροποποιηθεί σύμφωνα με την ερμηνεία της ισχύουσας ρυθμίσεως που προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής του.
- 38 Επομένως, από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι το αίτημα ακυρώσεως πρέπει να κριθεί παραδεκτό. Επειδή στην προκειμένη περίπτωση η τύχη του αιτήματος αποζημιώσεως συνδέεται στενά με το ακυρωτικό αίτημα, το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει επίσης να θεωρηθεί παραδεκτό.

Επί της ουσίας

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

- 39 Ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους προς στήριξη της προσφυγής του. Ο πρώτος επικαλείται παράβαση των άρθρων 7 και 18 του εκλογικού κανονισμού με την αιτιολογία ότι η επιτροπή εκλογών, αφού δέχθηκε τις δύο λίστες της Union syndicale κατά τη συνεδριάσή της της 19ης Οκτωβρίου 1994, δεν είχε πλέον τη δυνατότητα να επανέλθει στην απόφαση αυτή. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του εκλογικού κανονισμού ο οποίος δεν απαγορεύει στις OSP να κατέρχονται με πολλές λίστες στις ίδιες εκλογές. Ο τρίτος λόγος συνίσταται σε παραβίαση της αρχής της ελευθερίας και της δημοκρατίας ή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αντιπροσωπευτικότητας και/ή της αρχής κατά την οποία η γνώμη του προσωπικού πρέπει να εκδηλώνεται και να εκφράζεται. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της αρχής κατά την οποία όλοι οι υπάλληλοι έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι.

Πρώτος λόγος: παράβαση των άρθρων 7 και 18 του εκλογικού κανονισμού

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 40 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, αφενός, ότι η απόφαση της επιτροπής εκλογών, της 3ης Νοεμβρίου 1994, με την οποία ζητήθηκε από την *Union syndicale* να αποσύρει τη μία από τις δύο λίστες της, είναι παράνομη, καθόσον της ζητεί να παραβεί το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, του εκλογικού κανονισμού κατά το οποίο «οι υποψήφιοι δεν μπορούν να αποσύρουν τις εγκριθείσες από την επιτροπή εκλογών υποψηφιότητες».
- 41 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, αφενός, ότι η επιτροπή εκλογών δεν ήταν αρμόδια να τροποποιήσει, κατόπιν ενστάσεως, απόφαση που είχε λάβει βάσει του άρθρου 7 του εκλογικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, η επιτροπή εκλογών έπρεπε να ενεργήσει δυνάμει του άρθρου 18 του εκλογικού κανονισμού που της αναγνωρίζει αρμοδιότητα να αποφαινεται μόνον επί ενστάσεων σχετικών με τις εκλογικές διαδικασίες. Το άρθρο 18 δεν αποτελεί επομένως ένδικο μέσο κατά των αποφάσεων της επιτροπής εκλογών ούτε διαδικασία παρέχουσα τη δυνατότητα να ζητηθεί από την επιτροπή εκλογών να ανακαλέσει μια από τις αποφάσεις της. Ο προσφεύγων στηρίζει την επιχειρηματολογία του στο ότι τα άρθρα 4 και 20 του ίδιου κανονισμού προβλέπουν ρητώς ότι οι αμφισβητήσεις των αποφάσεων της επιτροπής εκλογών πρέπει να απευθύνονται, απευθείας ή μέσω της επιτροπής εκλογών, στη διοίκηση.
- 42 Ο προσφεύγων υποστηρίζει στη συνέχεια ότι, αν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνιστούν μερική ανάκληση της απόφασης της επιτροπής εκλογών, της 19ης Οκτωβρίου 1994, γεννώνται ερωτηματικά ως προς τη νομιμότητα μιας τέτοιας απόφασης. Το κοινό δίκαιο, κατά το οποίο επιτρέπεται η ανάκληση των πράξεων που παρέχουν δικαιώματα, όταν είναι παράνομες (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1957, *Algera* κ.λπ. κατά Κοινής Συνελεύσεως, 7/56, 3/57 έως 7/57, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 157), δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση λόγω αφενός των ιδιαιτεροτήτων των μηχανισμών των προσφυγών για εκλογικά θέματα και αφετέρου λόγω του ότι η επίμαχη πράξη δεν ήταν διοικητική πράξη.

- 43 Επιπλέον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν όχι μόνον το δικαίωμα να παρεμβαίνουν αυτεπαγγέλτως σε περίπτωση που έχουν αμφιβολίες ως προς την κανονικότητα των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού, αλλά και υποχρεούνται να αποφαινόμενοι επί των ενστάσεων που μπορούν να υποβληθούν σχετικώς στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 90 και 91 του ΚΥΚ (προμνησθείσες αποφάσεις Maindiaux κ.λπ. κατά ΟΚΕ, Diezler κ.λπ. κατά ΟΚΕ και Grynberg και Hall κατά Επιτροπής, και απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1976, De Dapper κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, 54/75, Συλλογή τόμος 1976, σ. 523). Από την προμνησθείσα απόφαση De Dapper κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου προκύπτει επίσης ότι ο μηχανισμός των προσφυγών που εγκαθιδρύεται έτσι είναι ο αποκλειστικός τρόπος επιλύσεως των εκλογικών διαφορών.
- 44 Κατά τον προσφεύγοντα, η επιτροπή εκλογών έπρεπε, κατά συνέπεια, να κρίνει απαράδεκτες τις δύο ενστάσεις που υποβλήθηκαν στις 20 και στις 24 Οκτωβρίου 1994. Ο προσφεύγων προσθέτει ακόμη ότι η επιτροπή εκλογών θα μπορούσε ίσως, μονομερώς και όχι βάσει των ενστάσεων, να ανακαλέσει την απόφασή της να δεχθεί το παραδεκτό των λιστών της Union syndicale, δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού, το οποίο την καθιστά αρμόδια να εφαρμόζει τον κανονισμό.
- 45 Η Επιτροπή απαντά, καταρχάς, ότι το άρθρο 7 του εκλογικού κανονισμού απαγορεύει στον υποψήφιο να αποσύρει την υποψηφιότητά του αν αυτή έγινε δεκτή από την επιτροπή εκλογών, αλλά δεν στερεί από την τελευταία τη δυνατότητα να επανέλθει σε απόφαση σχετική με την αποδοχή των υποβληθεισών υποψηφιοτήτων, οι οποίες αρχικώς εξετάστηκαν υπό το πρίσμα της εκλογιμότητας των υποψηφίων.
- 46 Η Επιτροπή υποστηρίζει, εξάλλου, ότι όταν μια διοικητική πράξη είναι παράνομη, η δυνατότητα ανακλήσεώς της δεν μπορεί να αποκλείεται, προπάντων όταν η δυνατότητα αυτή χρησιμοποιείται εντός ευλόγου προθεσμίας, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στην προμνησθείσα απόφαση Algera κ.λπ. κατά Κοινής Συνελεύσεως.
- 47 Η Επιτροπή υπογραμμίζει στη συνέχεια ότι άφησε στην Union syndicale την επιλογή να αποσύρει τη μία από τις δύο λίστες, ενεργώντας έτσι με συμφιλωτικό πνεύμα και επιδεικνύοντας διάθεση αρωγής.

- 48 Η Επιτροπή απαντά, τέλος, ότι το άρθρο 18 του εκλογικού κανονισμού παρέχει στην επιτροπή εκλογών το δικαίωμα, αλλά προπάντων το καθήκον, να εγγυάται τη νομιμότητα της εκλογικής διαδικασίας. Η Επιτροπή φρονεί ότι το άρθρο 18 δεν αναφέρεται μόνον στις ψηφοφορίες, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων. Η Επιτροπή θεωρεί ότι μια τέτοια ερμηνεία δεν ανταποκρίνεται στην οικονομία του κανονισμού ούτε στον ρόλο που έχει ανατεθεί στην επιτροπή εκλογών, η οποία είναι μεταξύ άλλων επιφορτισμένη να αποφαινεται σε πρώτο βαθμό επί των αμφισβητήσεων που μπορεί να ανακύπτουν κατά τη διάρκεια των εκλογών. Η Επιτροπή υποστηρίζει εξάλλου ότι ο εκλογικός κανονισμός προβλέπει ρητώς, παραδείγματος χάριν στα άρθρα του 4 και 20, τις περιπτώσεις στις οποίες η επιτροπή εκλογών στερείται αυτού του ρόλου λήψεως αποφάσεων.
- 49 Η Επιτροπή δεν αντιλαμβάνεται επομένως για ποιο λόγο οι μηχανισμοί ενδίκων μέσων στους οποίους αναφέρεται η νομολογία που παραθέτει ο προσφεύγων είναι αντίθετοι προς τη δυνατότητα που διαθέτει η επιτροπή εκλογών να επανεξετάσει απόφαση, οσάκις διαπιστώνει ότι διέπραξε κάποιο σφάλμα. Η ανακλητική αυτή απόφαση θα παρέμενε εξάλλου απρόσβλητη, όπως δείχνει η ύπαρξη αυτής της ίδιας της παρούσας διαδικασίας, και επομένως δεν θα έθιγε καθόλου τη δυνατότητα χρησιμοποίησης άλλων ενδίκων μέσων, όπως αυτών που προβλέπονται από τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ. Η ανάλυση αυτή επιβεβαιώνεται εξάλλου με την προμνησθείσα απόφαση *De Dapper κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου* (ειδικότερα σκέψεις 23, 28 και 29) και με τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα *Mayras* στην υπόθεση αυτή (*Rec.* 1976, σ. 1391).

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Πρώτον, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994, με την οποία αυτή ζήτησε από την *Union syndicale* να θέσει την επωνυμία της μόνον σε «μία από τις δύο λίστες που κατατέθηκαν αντιστοίχως από τους *P. Blanchard* και *Halskov* (για τον *L. Schubert*)», δεν μπορεί να χαρακτηριστεί πρόσκληση για παράβαση του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, του εκλογικού κανονισμού. Η διάταξη αυτή απαγορεύει, συγκεκριμένα, σε υποψήφιο να αποσύρει την υποψηφιότητά του, με δική του πρωτοβουλία ή με πρωτοβουλία της *OSP*, από τη λίστα στην οποία περιλαμβάνεται, άπαξ και η λίστα των υποψηφίων στην οποία μετέχει κατατέθηκε στην επιτροπή εκλογών. Στην προκειμένη περίπτωση όμως η ανάκληση της μιας από τις εν λόγω δύο λίστες ήταν συνέπεια της εκτελέσεως της αποφάσεως της επιτροπής εκλογών. Επομένως, δεν επρόκειτο σε καμιά περίπτωση περί ανακλήσεως εμπόπτουσας στην απαγόρευση του άρθρου 7, δεύτερο εδάφιο, του εκλογικού κανονισμού, έστω και αν η απόφαση της επιτροπής εκλογών άφηνε στην *Union syndicale* την επιλογή της λίστας που έπρεπε να αποσύρει.

- 51 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων δέχεται ότι η επιτροπή εκλογών μπορεί να ανακαλεί, με δική της πρωτοβουλία, απόφαση περί καταθέσεως λίστας υποψηφίων, δυνάμει της αρμοδιότητας που της παρέχει το άρθρο 22 του εκλογικού κανονισμού, κατά το οποίο αυτή είναι αρμόδια για την εφαρμογή του εκλογικού κανονισμού. Λαμβανομένης υπόψη αυτής της διευκρινίσεως, πρέπει επομένως να εξεταστεί αν, οσάκις τροποποιεί ή ανακαλεί απόφαση περί καταθέσεως λίστας υποψηφίων κατόπιν εξωτερικής παρεμβάσεως, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η επιτροπή εκλογών παραβαίνει το άρθρο 18 του εκλογικού κανονισμού.
- 52 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί, καταρχάς, ότι η προβλεπόμενη στα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ διαδικασία ουδόλως εμποδίζει κάθε ενδιαφερόμενο να υποβάλει στον συντάκτη μιας αποφάσεως τις παρατηρήσεις που επιθυμεί να του γνωστοποιήσει σχετικά, μεταξύ άλλων, με την κανονικότητα της αποφάσεως αυτής. Συγκεκριμένα, κάθε ενδιαφερόμενος πρέπει να μπορεί να αναζητήσει τον συντάκτη της αποφάσεως, για φιλικό διακανονισμό και πριν από την άσκηση των προσφυγών που προβλέπονται στα άρθρα αυτά, να συζητήσει μαζί του ή να κάμψει τη θέση του, χωρίς η ενδεχόμενη τροποποίηση της επίμαχης αποφάσεως ή και η ανάκλησή της να θίγει την ασφάλεια δικαίου. Επομένως, κάθε τροποποίηση ή κάθε ανάκληση αποφάσεως μετά από μια τέτοια ενέργεια πρέπει, ιδίως, να πραγματοποιείται εντός ευλόγου προθεσμίας. Η απόφαση όμως ανακλήσεως της 3ης Νοεμβρίου 1994 εκδόθηκε 15 μόνον ημέρες μετά τη λήψη της πρώτης αποφάσεως, στις 19 Οκτωβρίου 1994, πράγμα που στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί μη εύλογη προθεσμία.
- 53 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει κατόπιν ότι κάθε νέα απόφαση που εκδίδεται μετά από μια τέτοια ενέργεια μπορεί και αυτή να τροποποιηθεί ή και να ανακληθεί, υπό τις ίδιες συνθήκες, και εξακολουθεί να μπορεί να προσβληθεί σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 90 και 91 του ΚΥΚ. Επομένως, κάθε ενδιαφερόμενος διατηρεί το σύνολο των διαδικαστικών του δικαιωμάτων, ιδίως ως προς τις προθεσμίες ασκήσεως προσφυγών, χωρίς αυτές να θίγονται από την τροποποίηση ή την ανάκληση μιας αποφάσεως.
- 54 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, αφενός, ο προσφεύγων αναγνωρίζει ότι μια διοικητική πράξη που δημιουργεί δικαιώματα μπορεί να ανακληθεί αν είναι παράνομη και, αφετέρου, δεν απέδειξε ως προς τι ο μηχανισμός του

κοινού δικαίου δεν είχε εφαρμογή στην εκλογική διαδικασία ούτε τον λόγο για τον οποίο η απόφαση της επιτροπής εκλογών, της 19ης Οκτωβρίου 1994, δεν αποτελούσε εν προκειμένω διοικητική πράξη, όπως υποστήριξε κατά την προφορική διαδικασία.

- 55 Τέλος, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η παρέμβαση των δύο OSP, η οποία οδήγησε στην έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί διοικητική ένσταση κατά την έννοια των άρθρων 90 και 91 του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, πρόκειται για ενέργειες έναντι εκείνου ο οποίος έλαβε μια απόφαση, η οποία δεν στερεί από τις OSP αυτές το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τις προσφυγές που ρυθμίζονται από τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ, υπό τους όρους και τις προθεσμίες που τάσσουν.
- 56 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η απόφαση της επιτροπής εκλογών να ανακαλέσει την απόφασή της της 19ης Οκτωβρίου 1994 δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 18 του εκλογικού κανονισμού ο οποίος καθιερώνει, στο πλαίσιο της επίμαχης εκλογικής διαδικασίας, εκτός αν ρητή διάταξη ορίζει άλλως, τη δυνατότητα που διαθέτει ο συντάκτης κάθε διοικητικής αποφάσεως να την ανακαλέσει.
- 57 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι το περιεχόμενο του άρθρου 18 του εκλογικού κανονισμού δεν μπορεί να περιοριστεί μόνον στην ψηφοφορία, αποκλεισμένων των πράξεων καταμετρήσεως των ψήφων, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, εφόσον το άρθρο 18 καθιερώνει μηχανισμό του κοινού δικαίου και περιλαμβάνεται μεταξύ των γενικών διατάξεων του εκλογικού κανονισμού, όπως το άρθρο 22 του τελευταίου.
- 58 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι με την ανάκληση της αποφάσεώς της, της 19ης Οκτωβρίου 1994, η επιτροπή εκλογών δεν παρέβη ούτε το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, ούτε το άρθρο 18 του εκλογικού κανονισμού. Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Δεύτερος λόγος: ο εκλογικός κανονισμός δεν απαγορεύει, ούτε ρητώς ούτε εμμέσως, σε μια OSP να υποβάλει πολλές λίστες

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 59 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, καταρχάς, ότι κανένα αποφασιστικής σημασίας επιχείρημα δεν μπορεί να αντληθεί από τον εκλογικό κανονισμό, του οποίου τα άρθρα 6 και 9 δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν στην *Union syndicale* να υποβάλει πολλές λίστες υποψηφίων στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού.
- 60 Ο προσφεύγων τονίζει κατόπιν ότι οι μόνιμοι και λοιποί υπάλληλοι μη μέλη μιας OSP έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν όσες λίστες επιθυμούν, χωρίς κανείς να μπορεί να ισχυριστει ότι η δυνατότητα αυτή επηρεάζει το εκλογικό σύστημα ή τις υπέρτερες αρχές που το διέπουν.
- 61 Ο προσφεύγων υποστηρίζει επομένως τη συστηματική ερμηνεία του εκλογικού κανονισμού κατά τρόπο σύμφωνο με τους υπέρτερους κανόνες που ισχύουν εν προκειμένω, όπως επιβάλλει η νομολογία του Πρωτοδικείου (προμνησθείσα απόφαση *Grynberg και Hall κατά Επιτροπής*, σκέψεις 39 και 48).
- 62 Έτσι, το εκλογικό σύστημα θα στηριζόταν, πρώτον, στις ατομικές ελευθερίες και στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι των υπαλλήλων σε θέματα εκλογών. Κατά τον προσφεύγοντα, η υποβολή από την ίδια OSP πολλών λιστών υποψηφίων δεν αντίκειται στις ατομικές εκλογικές ελευθερίες.
- 63 Δεύτερον, το εκλογικό σύστημα δέχεται τις ατομικές υποψηφιότητες, τις ψήφους προτιμήσεως, την εκλογή υποψηφίων από διάφορες λίστες, και ευνοεί σε περιορισμένο βαθμό τις λίστες υποψηφίων και την ψήφο υπέρ λίστας. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η υποβολή πολλών λιστών από την ίδια OSP δεν αντί-

καιται στο σύστημα των λιστών, καθόσον η ίση μεταχείριση των δύο τρόπων ψηφοφορίας (ψηφός υπέρ λίστας και ψηφός προτιμήσεως) διατηρείται. Επιπλέον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το όριο των 27 υποψηφίων ανά λίστα δεν αντίκειται στην υποβολή πολλών λιστών από την ίδια OSP, καθόσον το όριο αυτό δεν είναι παρά τεχνικός κανόνας που αποσκοπεί στο να αντιστοιχεί ο αριθμός των ψήφων που διαθέτει ο εκλογέας στον αριθμό των προς πλήρωση εδρών. Επομένως, το όριο αυτό είναι σχετικό με μία μόνο λίστα.

- 64 Τρίτον, το εκλογικό σύστημα σέβεται την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και τη συνδικαλιστική ελευθερία, χωρίς ωστόσο να στηρίζεται σε σύστημα υποψηφίων συνδικαλιστικών οργανώσεων, καθόσον το μόνο ειδικό μέτρο που αφορά τις OSP περιέχεται στο άρθρο 6, έκτο εδάφιο, του εκλογικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει ότι, όταν μια λίστα υποβάλλεται από κάθε OSP, η λίστα αυτή δεν χρειάζεται να έχει υπογραφεί από το σύνολο των υποψηφίων. Κατά τον προσφεύγοντα, δεδομένου ότι η ένταξη σε συνδικαλιστική οργάνωση είναι στοιχείο ξένο προς τον εκλογικό κανονισμό, αυτός δεν παρέχει στην Επιτροπή το δικαίωμα να ρυθμίζει τη συμπεριφορά των OSP στο πλαίσιο των εκλογικών διαδικασιών, αλλά της δίνει μόνο το δικαίωμα να μεριμνά προκειμένου οι λίστες που υποβάλλουν οι OSP να είναι κανονικές. Οι υπάλληλοι παραμένουν ελεύθεροι να καθορίζουν τα κριτήρια συναρτήσεως των οποίων επιθυμούν να συνεργαστούν, στο πλαίσιο της γενικής συνελεύσεως των υπαλλήλων, χωρίς τα κριτήρια αυτά να αντιστοιχούν αναγκάως στα κριτήρια που καθορίζουν την ένταξη σε μια OSP. Επομένως, πολλά διαφορετικά προγράμματα θα πρέπει να μπορούν να σχεδιάζονται στα πλαίσια της ίδιας OSP και να οδηγούν σε πολλές εκλογικές λίστες.
- 65 Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει, τέταρτον, ότι το εκλογικό σύστημα αφορά και εγγυάται σε ορισμένο βαθμό την εκπροσώπηση όλων των κλάδων, κατηγοριών και επαγγελματικών καθεστώτων, σύμφωνα με την επιταγή του άρθρου 1, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος II, του ΚΥΚ. Η υποβολή όμως της λίστας «Research/Union syndicale» ανταποκρίνεται ακριβώς στη μέριμνα να διασφαλιστεί η εκπροσώπηση όλων των κλάδων, κατηγοριών και επαγγελματικών καθεστώτων. Ο προσφεύγων αναφέρεται, συναφώς, στο ισχύον στο Βέλγιο σύστημα εκλογών στις επιχειρήσεις.
- 66 Ο προσφεύγων συμπεραίνει ότι η υποβολή πολλών λιστών από την ίδια OSP είναι σύμφωνη με το εκλογικό σύστημα, όπως αυτό οργανώνεται από τον εκλογικό κανονισμό, και, επομένως, δεν μπορεί να αντίκειται σε μια οποιαδήποτε από τις διατάξεις του.

- 67 Η Επιτροπή απαντά, πρώτον, ότι πολλές διατάξεις του εκλογικού κανονισμού, όπως το άρθρο 6, έκτο εδάφιο, και το άρθρο 9, δεύτερο εδάφιο, στηρίζονται στη σκέψη ότι κάθε πολιτική οικογένεια θεωρείται ότι μπορεί να υποβάλει λίστα με 27 κατ' ανώτατο όριο υποψηφίους. Η Επιτροπή προσθέτει, εξάλλου, ότι στην αντίθετη περίπτωση, οι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των OSP θα νοθεύονταν, εφόσον στην πραγματικότητα θα υπήρχε αριθμός υποψηφίων προερχομένων από την ίδια OSP μεγαλύτερος από τον αριθμό των προς πλήρωση εδρών, πράγμα που θα συνιστούσε τρόπο καταστρατηγήσεως του κανόνα των 27 κατ' ανώτατο όριο υποψηφίων. Κατά την Επιτροπή, η ερμηνεία της σέβεται περισσότερο το πνεύμα ενός εκλογικού συστήματος στα πλαίσια του οποίου κάθε OSP πρέπει να τίθεται σε ίση μοίρα σε σχέση με τις αντίπαλες OSP, ενόψει του αριθμού των προς πλήρωση εδρών. Η Επιτροπή προβάλλει, εξάλλου, ότι τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος δείχνουν, στην πραγματικότητα, ότι με το να ισχυρίζεται ότι το σύστημα υπέρ του οποίου τάσσεται η *Union syndicale* είναι πιο σύμφωνο με την αρχή της ισότητας μεταξύ των δύο τρόπων ψηφοφορίας (ψηφού υπέρ του επικεφαλής της λίστας και ψηφού προτιμήσεως), θέλει στην πραγματικότητα να παρακάμψει τους κανόνες του ισχύοντος συστήματος.
- 68 Η Επιτροπή υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η επίκληση των αρχών, σύμφωνα με τις οποίες η γενική συνέλευση των υπαλλήλων έχει τη νομοθετική εξουσία σε εκλογικά θέματα, η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι αναγνωρίζεται στους υπαλλήλους με το άρθρο 24α του ΚΥΚ και οι OSP και οι αυτόνομες λίστες είναι ελεύθερες να καθορίζουν το εκλογικό τους πρόγραμμα, είναι αλυσιτελής στην προκειμένη περίπτωση, διότι η Επιτροπή ουδέποτε ετάχθη κατά από των αρχών αυτών. Προσθέτει ακόμη ότι ούτε το παράδειγμα των εκλογών στις επιχειρήσεις στο Βέλγιο είναι λυσιτελής, καθόσον οι έδρες κατανέμονται ανά κατηγορία εργαζομένων, πράγμα που εξηγεί γιατί οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις υποβάλλουν πολλές λίστες για καθεμία κατηγορία εργαζομένων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 69 Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι πρέπει καταρχάς να αναλύσει το κείμενο των άρθρων 6 και 9 του εκλογικού κανονισμού. Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το άρθρο 9, δεύτερο εδάφιο, ορίζει ότι «η σειρά των ονομάτων κάθε λίστας πρέπει να αντιστοιχεί στη σειρά με την οποία αναγράφονται τα ονόματα στην αντίστοιχη λίστα που υπέβαλε κάθε συνδικαλιστική ή επαγγελματική

οργάνωση». Από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι σε κάθε OSP επιτρέπεται να καταθέσει μία μόνο λίστα υποψηφίων, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή. Επιπλέον, το γράμμα του άρθρου 6 του εκλογικού κανονισμού δεν επιτρέπει να αμφισβητηθεί ο ρητός κανόνας του άρθρου 9, δεύτερο εδάφιο, του εκλογικού κανονισμού και επομένως πρέπει να ερμηνευθεί ότι εκκινεί επίσης από τη σκέψη ότι κάθε OSP καταθέτει μία μόνο λίστα υποψηφίων στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού.

70 Εντούτοις, από τα επιχειρήματα των διαδίκων στο πλαίσιο της γραπτής και της προφορικής διαδικασίας και, ειδικότερα, από τις απαντήσεις της Επιτροπής στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι δεν αμφισβητείται ότι ο εκλογικός κανονισμός υπό την παρούσα μορφή του προβλέπει ότι κάθε εκλόγος μόνιμος ή άλλος υπάλληλος μπορεί να κατέλθει ως υποψήφιος στις εκλογές με ανεξάρτητη λίστα, έστω και αν είναι μέλος μιας OSP ή και μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων μιας OSP ή ενδεχομένως πρόεδρος μιας OSP. Η Επιτροπή δέχεται επίσης ότι ο υποψήφιος μιας ανεξάρτητης λίστας μπορεί να δηλώσει δημοσίως ότι ανήκει σε OSP, τα καθήκοντα που ασκεί σ' αυτήν και ότι η ανεξάρτητη λίστα και οι υποψήφιοί της μπορούν να εκδηλώσουν τη συμπάθεια ή την υποστήριξή τους για τις ιδέες και τα προγράμματα μιας OSP, προφορικώς ή γραπτώς, χωρίς η λίστα να χάνει τον ανεξάρτητο χαρακτήρα της κατά την έννοια του εκλογικού κανονισμού.

71 Απαντώντας σε προφορική ερώτηση του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή διευκρίνισε ωστόσο ότι αρνείται, αφενός, ότι η επωνυμία μιας ανεξάρτητης λίστας, έστω και αν αυτή έχει τα ανωτέρω περιγραφέντα χαρακτηριστικά, μπορεί να αναφέρει την επωνυμία μιας OSP που έχει τη δική της λίστα και, αφετέρου, ότι στα πλαίσια της εκλογικής εκστρατείας της ανεξάρτητης αυτής λίστας μπορεί να εκδίδεται κοινό διαφημιστικό έντυπο της λίστας αυτής και της OSP. Κατά την Επιτροπή, αυτές οι μέθοδοι μπορούν να παραπλανήσουν τον εκλογέα ως προς τον αντίστοιχο χαρακτήρα της λίστας της OSP και της ανεξάρτητης λίστας και πρέπει, για τον λόγο αυτό, να απαγορεύονται.

72 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, εξάλλου, ότι δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι όλες οι λίστες, οποιαδήποτε και αν είναι η προέλευσή τους και η συμπάθεια που οι υποψήφιοί της μπορούν να εκδηλώσουν για άλλες λίστες, είναι αντίπαλες μεταξύ τους στο πλαίσιο των εκλογών για την ανάδειξη της

επιτροπής προσωπικού. Πολλές διατάξεις του εκλογικού κανονισμού αναφέρονται εξάλλου στη λίστα υποψηφίων. Έτσι, ο αριθμός των τακτικών και αναπληρωματικών θέσεων ανά λίστα αντιστοιχεί ακριβώς στον αριθμό των προς πλήρωση εδρών και εγκαθιδρύεται επίσης σύστημα ψήφου ανά λίστα.

5

- 73 Η πρόδηλη άρνηση της Επιτροπής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση της επωνυμίας μιας OSP στην επωνυμία μιας ανεξάρτητης λίστας στηρίζεται επομένως — όπως υπογράμμισε η Επιτροπή κατά την προφορική διαδικασία — στη βούληση να αποφευχθεί κάθε πλάνη ή κάθε σύγχυση του εκλογέα.
- 74 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι ο εκλογέας μπορεί να παραπλανηθεί κατά δύο διαφορετικούς τρόπους ως προς τον χαρακτήρα μιας ανεξάρτητης λίστας που έχει τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται ανωτέρω στη σκέψη 70. Στην πρώτη περίπτωση, η επωνυμία της ανεξάρτητης λίστας δεν περιέχει καμιά αναφορά στην επωνυμία μιας OSP, όπως απαιτεί η Επιτροπή, ενώ οι υποψήφιοι της είναι μέλη της OSP, γνωστοποιούν δημοσίως ότι ανήκουν σ' αυτήν, εκδηλώνουν τη συμπάθειά τους και υποστηρίζουν, προφορικώς και γραπτώς, τις ιδέες και τα προγράμματα αυτής της OSP, χωρίς ωστόσο η ανεξάρτητη λίστα να έχει κατατεθεί ή υποβληθεί από την OSP. Η πλάνη στην οποία κινδυνεύει να υποπέσει ο εκλογέας στην περίπτωση αυτή είναι να πιστέψει ότι ο υποψήφιος ή οι υποψήφιοι που θέλει να υποστηρίξει είναι πλήρως ανεξάρτητος ή ανεξάρτητοι από τις OSP οι οποίες επίσης κατέθεσαν λίστες στο πλαίσιο των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού. Προκειμένου να προληφθούν αποτελεσματικότερα τέτοιου είδους πλάνες, πρέπει να γίνεται ρητώς αναφορά της επωνυμίας της εν λόγω OSP στην επωνυμία της ανεξάρτητης λίστας, πράγμα που έχει ως άμεση συνέπεια να αυξάνεται η διαφάνεια της εκλογικής μάχης μεταξύ των διαφόρων λιστών υποψηφίων.
- 75 Στη δεύτερη περίπτωση, η επωνυμία της ανεξάρτητης λίστας κάνει ρητή αναφορά στην επωνυμία μιας OSP της οποίας ορισμένα μέλη περιλαμβάνονται στην ανεξάρτητη λίστα, γνωστοποιούν δημοσίως ότι ανήκουν στην OSP αυτή, εκδηλώνουν τη συμπάθειά τους και υποστηρίζουν, προφορικώς ή γραπτώς, τις ιδέες και τα προγράμματα αυτής της OSP, χωρίς ωστόσο η ανεξάρτητη λίστα να έχει κατατεθεί ή υποβληθεί από την OSP. Η πλάνη στην οποία κινδυνεύει να υποπέσει ο εκλογέας στην περίπτωση αυτή ή η σύγχυση που μια τέτοια κατάσταση μπορεί να του προκαλέσει συνίσταται στο να πιστέψει ότι, υποστηρίζοντας έναν υποψήφιο ή υποψηφίους της λίστας αυτής, ψηφίζει την OSP η

επωνυμία της οποίας περιλαμβάνεται στην επωνυμία της λίστας. Συναφώς, πρέπει καταρχάς να τονιστεί ότι, κατά τη στιγμή που ψηφίζει, ο εκλογέας έχει ένα ψηφοδέλτιο στο οποίο παρατίθενται όλες οι λίστες και οι υποψήφιοι στις εκλογές, οπότε μπορεί συγχρόνως να πληροφορηθεί τις επωνυμίες όλων των άλλων αντίπαλων λιστών και να εξακριβώσει εκείνη που κατέθεσε η OSP ως τέτοια. Επομένως, ο κίνδυνος να υποπέσει ο εκλογέας στην καταγγελλόμενη πλάνη εφεξής περιορίζεται σε μεγάλο βαθμό. Κατόπιν, πρέπει να σημειωθεί ότι η αναλυθείσα πλάνη στη δεύτερη περίπτωση μπορεί να βλάψει μόνον την OSP της οποίας η επωνυμία χρησιμοποιείται στην επωνυμία της ανεξάρτητης λίστας. Αν αυτή η OSP δεν διαμαρτύρεται για τη χρησιμοποίηση της επωνυμίας της από τους υποψηφίους ανεξάρτητης λίστας, δεν είναι παράλογο να θεωρηθεί ότι ο κίνδυνος να προκληθεί η καταγγελλόμενη πλάνη είναι σχεδόν ανύπαρκτος.

- 76 Από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι, στην πρώτη περίπτωση, η μη αναφορά της επωνυμίας της OSP στην επωνυμία της ανεξάρτητης λίστας μειώνει σημαντικά τη διαφάνεια της εκλογικής μάχης μεταξύ των διαφόρων λιστών υποψηφίων και αυξάνει τον κίνδυνο πλάνης του εκλογέα, ενώ, στη δεύτερη περίπτωση, αν η εν λόγω OSP δεν αντιτίθεται στη χρησιμοποίηση της επωνυμίας της, η παρουσία της OSP στην επωνυμία ανεξάρτητης λίστας αυξάνει τη διαφάνεια της εκλογικής μάχης και μειώνει συνακόλουθα τον κίνδυνο πλάνης ή συγχύσεως του εκλογέα.
- 77 Ενόψει των στοιχείων αυτών, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι, εφόσον καμιά διάταξη του εκλογικού κανονισμού δεν το απαγορεύει, μια ή περισσότερες ανεξάρτητες λίστες μπορούν να αναφέρουν, στην επωνυμία τους, την επωνυμία μιας OSP η οποία επίσης μετέχει στις εκλογές, εφόσον αυτή η OSP δεν αντιτίθεται σ' αυτό, ενδεχομένως με διάβημα προς την επιτροπή εκλογών βάσει του άρθρου 18 του εκλογικού κανονισμού. Εντούτοις, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η αναφορά της επωνυμίας μιας OSP στην επωνυμία ανεξάρτητης λίστας που έχει τα προπαρατεθέντα στη σκέψη 70 χαρακτηριστικά δεν μπορεί να περιορίζεται στο να επαναλαμβάνει απλώς την επωνυμία υπό την οποία η εν λόγω OSP μετέχει η ίδια στις εκλογές και, ενδεχομένως, να της προσθέσει έναν αριθμό που θα τη διακρίνει από την «επίσημη λίστα» αυτής της OSP, επί ποινή παραβάσεως του εκλογικού κανονισμού που απαγορεύει να καταθέτει μια OSP περισσότερες από μια λίστα υποψηφίων στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού.

- 78 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι η ύπαρξη πολλών ανεξάρτητων λιστών των οποίων η επωνυμία αναφέρει την επωνυμία μιας OSP, στον βαθμό που εκτίθεται στην προηγούμενη σκέψη, δεν είναι τέτοια ώστε να παραβιάζεται η ίση μεταχείριση μεταξύ των λιστών υποψηφίων και μεταξύ των ίδιων των υποψηφίων. Πρόκειται όμως για τη μόνη ίση μεταχείριση για την οποία μπορεί να συναχθεί ότι ο εκλογικός κανονισμός, και ειδικότερα τα άρθρα του 6 και 9, πρέπει να μεριμνούν. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, έστω και αν η αύξηση του αριθμού των λιστών πάσης προελεύσεως συνεπάγεται αναπόφευκτα τροποποίηση των σχέσεων (ratios) εκλογιμότητας, η συνέπεια αυτή δεν επηρεάζει την ίση μεταχείριση μεταξύ των λιστών των υποψηφίων και δεν εμπίπτει στον ανταγωνισμό μεταξύ των OSP, καθόσον αυτές, ως OSP, μπορούν να καταθέσουν μόνο μία λίστα υποψηφίων. Ούτε από τις διατάξεις του εκλογικού κανονισμού προκύπτει ότι οι οι διατάξεις αυτές στηρίζονται στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των OSP που αναγκάζονται να καταθέσουν μία λίστα υποψηφίων στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού, προκειμένου να διασφαλιστεί ο υγιής ανταγωνισμός μεταξύ τους.
- 79 Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι η αναφορά της επωνυμίας μιας OSP στην επωνυμία μιας ανεξάρτητης λίστας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προσπάθεια καταστρατηγήσεως από αυτήν την OSP του κανόνα που επιβάλλει 27 κατ' ανώτατο όριο ζεύγη τακτικών και αναπληρωματικών υποψηφίων ανά λίστα, εφόσον μια τέτοια λίστα δεν κατατίθεται από την OSP και η αναφορά στην επωνυμία της OSP πληροί τους όρους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 77.
- 80 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει καταρχάς ότι η επονομαζόμενη λίστα «Research/Union syndicale», η οποία κατατέθηκε στην επιτροπή εκλογών στις 18 Οκτωβρίου 1994, υποβλήθηκε σε χαρτί με επικεφαλίδα της Union syndicale, το οποίο χρησιμοποιήθηκε επίσης για την υποβολή της λίστας με την επωνυμία «Union syndicale», η οποία κατατέθηκε από τον Halskov, στο όνομα του Schubert. Διαπιστώνει κατόπιν ότι ο πολιτικός γραμματέας της Union syndicale, στα έγγραφα που έστειλε στις 7 Νοεμβρίου 1994 στην επιτροπή εκλογών ως απάντηση στην απόφασή της της 3ης Νοεμβρίου 1994, δεν αμφισβητεί ότι οι εν λόγω δύο λίστες κατατέθηκαν από την Union syndicale. Το Πρωτοδικείο επισημαίνει τέλος ότι δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους, τόσο κατά την γραπτή όσο και κατά την προφορική διαδικασία, ότι η λίστα «Research/Union syndicale» «και η λίστα Union syndicale» είναι δύο λίστες που υποβλήθηκαν από την ίδια OSP. Ενόψει αυτών των στοιχείων, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994, με την οποία ζήτησε από την Union syndicale να «υποβάλει με την επωνυμία της μόνο μία από τις δύο λίστες που κατέθεσαν αντίστοιχα οι Blanchard και Halskov (για τον Schubert)», δεν

συνιστά παράβαση των διατάξεων του εκλογικού κανονισμού, αλλ' αντιθέτως ορθή εφαρμογή τους. Επομένως, ο δεύτερος λόγος πρέπει επίσης να απορριφθεί, καθόσον αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994 και της σχετικής παραλείψεως της ΑΔΑ να προλάβει ή να τροποποιήσει την απόφαση αυτή.

- 81 Αντιθέτως, πρέπει να τονιστεί ότι, στο έγγραφο που έστειλε στις 7 Νοεμβρίου 1994 στην επιτροπή εκλογών ως απάντηση στην απόφασή της της 3ης Νοεμβρίου 1994, ο πολιτικός γραμματέας της Union syndicale πρότεινε να αποσύρει το σήμα της οργανώσεώς του από την επονομαζόμενη λίστα «Research/Union syndicale» και να ζητήσει από τον προσφεύγοντα, κατόπιν διαβουλεύσεως με τους υποψηφίους της λίστας της οποίας ηγείτο, να κοινοποιήσει στην επιτροπή εκλογών τη νέα επωνυμία της, υπό τον όρο ωστόσο ότι η επιτροπή εκλογών θα παράσχει όλες τις εγγυήσεις όσον αφορά την αποδοχή των υποψηφιοτήτων που περιλαμβάνονται στις δύο λίστες τις οποίες αφορούσε η απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1994. Με την απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1994, η επιτροπή εκλογών έλαβε υπόψη της τους όρους της προτάσεως αυτής, αλλά έκρινε ότι αυτοί «δεν παρείχαν τη δυνατότητα να επιλυθεί το πρόβλημα να μη γίνουν δεκτοί 108 υποψήφιοι της ίδιας οργανώσεως» και αποφάσισε «να μη δεχθεί τη λίστα αριθ. 1 “Research/Union syndicale”».

- 82 Από την πρόταση που διατύπωσε ο πολιτικός γραμματέας της Union syndicale στο έγγραφό του της 7ης Νοεμβρίου 1994 ότι η Union syndicale δεσμευόταν να τηρήσει τις επιταγές των διατάξεων του εκλογικού κανονισμού, έστω και αν δεν ήταν πεπεισμένη όσον αφορά την γενομένη ερμηνεία, υποβάλλοντας μία μόνο λίστα υποψηφίων και καλώντας τους υποψηφίους της αρχικώς επονομαζόμενης λίστας «Research/Union syndicale» να κατέλθουν με λίστα με νέα επωνυμία. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η κατ' αυτόν τον τρόπο διατυπωθείσα πρόταση του πολιτικού γραμματέα της Union syndicale ανταποκρινόταν στις διατάξεις του εκλογικού κανονισμού όπως εκτίθενται ανωτέρω στις σκέψεις 69 έως 79, οπότε η επιτροπή εκλογών, λαμβάνοντας την απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1994, επέβαλε για την αποδοχή των λιστών υποψηφίων στις εκλογές για την επιτροπή προσωπικού πρόσθετο όρο και μάλιστα αντίθετο προς τους όρους που θέτει ο εκλογικός κανονισμός. Συγκεκριμένα, αν ακολουθηθεί η θέση της επιτροπής εκλογών στην απόφασή της της 8ης Νοεμβρίου 1994, οι υποψήφιοι ανεξάρτητης λίστας που έχουν τα προπαρατεθέντα στη σκέψη 70 χαρακτηριστικά δεν θα μπορούσαν να γίνουν δεκτοί να μετάσχουν στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού.

- 83 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, για τους ίδιους λόγους, η επιτροπή εκλογών επέβαλε πρόσθετο και αντίθετο προς τους όρους του εκλογικού κανονισμού όρο, καθόσον, δια του προέδρου της, δεν δέχθηκε την κατάθεση της λίστας του προσφεύγοντος στις 8 Νοεμβρίου 1994, ενώ αυτή δεν περιλάμβανε πλέον στην επωνυμία της την αναφορά στην επωνυμία της Union syndicale.
- 84 Επομένως, οι δύο αποφάσεις της 8ης Νοεμβρίου 1994 της επιτροπής εκλογών εκδόθηκαν κατά παράβαση των διατάξεων του εκλογικού κανονισμού και, κατά συνέπεια, πρέπει να ακυρωθούν. Το Πρωτοδικείο διευκρινίζει, εντούτοις, ότι οι ακυρώσεις αυτές δεν θίγουν το κύρος της εκλογικής διαδικασίας που άρχισε μετά τη διάταξη περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 1994 ούτε το αποτέλεσμα των εκλογών της 31ης Ιανουαρίου, 1ης και 2ας Φεβρουαρίου 1995, όπως δέχθηκαν ο προσφεύγων και η παρεμβαίνουσα κατά την προφορική διαδικασία.
- 85 Ενόψει των στοιχείων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος και να κηρυχθεί η προσφυγή βάσιμη καθόσον αφορά την ακύρωση των αποφάσεων της επιτροπής εκλογών της 8ης Νοεμβρίου 1994, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της προβαλλομένης σχετικής παραλείψεως της ΑΔΑ να προλάβει ή να τροποποιήσει τις δύο ακυρούμενες αποφάσεις.
- 86 Επομένως, πρέπει να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι που προβάλλει ο προσφεύγων καθόσον αφορούν το εναπομένον τμήμα των ακυρωτικών του αιτημάτων. Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, εφόσον θεωρεί ότι ο εκλογικός κανονισμός απαγορεύει σε μια OSP να καταθέσει περισσότερες από μία λίστες υποψηφίων στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού, πρέπει να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι που προβάλλει ο προσφεύγων στο πλαίσιο της ενστάσεως παρανομίας που υπέβαλε επικουρικός κατά του εκλογικού κανονισμού.
- 87 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων θεμελιώνει την ένσταση παρανομίας που υποβάλει κατά του εκλογικού κανονισμού στην παραβίαση των αρχών που αναφέρει στον δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο λόγο που επικαλείται προς στήριξη των ακυρωτικών αιτημάτων του, ενώ ο δεύτερος

λόγος που επικαλείται προς στήριξη αυτών των αιτημάτων αντλείται ακριβώς από παράβαση του εκλογικού κανονισμού. Το Πρωτοδικείο θεωρεί επομένως ότι πρέπει να εξετάσει την ένσταση παρανομίας εξετάζοντας μόνον τον τρίτο, τέταρτο και πέμπτο λόγο.

Τρίτος λόγος: παραβίαση της αρχής της ελευθερίας και της δημοκρατίας ή της ίσης μεταχειρίσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 88 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι σε θέματα εκλογών η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της δημοκρατικής αρχής, δυνάμει της οποίας πρέπει να τηρείται η ισότητα μεταξύ των εκλογέων, μεταξύ των υποψηφίων στις εκλογές και μεταξύ των OSP που υποβάλλουν λίστες υποψηφίων, σύμφωνα με την απόφαση De Dapper κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και τη «διακήρυξη των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων» που ψήφισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 12 Απριλίου 1989 (ειδικότερα το άρθρο 17, παράγραφος 5).
- 89 Ακολούθως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1994 έχει ως αποτέλεσμα να περιορίζει πολλές εκλογικές ελευθερίες προσβάλλοντας το δικαίωμα του εκλέγεσθαι των υποψηφίων της λίστας «Research/Union syndicale», την ελευθερία της Union syndicale να υποβάλει λίστα και την ελευθερία του εκλογέα να ψηφίσει τη λίστα «Research/Union syndicale».
- 90 Κατά τον προσφεύγοντα, τέτοιοι περιορισμοί μπορούν να γίνουν δεκτοί μόνον εφόσον συμβιβάζονται με τη Συνθήκη περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (κατά το άρθρο 17, παράγραφος 5, της διακήρυξης των ελευθεριών και θεμελιωδών δικαιωμάτων που ψήφισε το Κοινοβούλιο στις 12 Απριλίου 1989) ή ανάλογες με θεμιτό σκοπό όπως υπέμνησε η νομολογία, και ιδίως ο γενικός εισαγγελέας Sir Gordon Slynn στις προτάσεις του πριν από την έκδοση της προμνησθείσας αποφάσεως Diezler κ.λπ. κατά ΟΚΕ (Σύλλογή 1987, σ. 4298). Η προβαλλομένη ανάγκη να υπάρξει ίση μεταχείριση όλων των OSP που θα δικαιολογούσε την απαγόρευση να καταθέτει κάθε OSP περισσότερες από μία

λίστα, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν απορρέει από τη δημοκρατική αρχή ή από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία επιτάσσει την ισότητα των κοινοτικών υπαλλήλων να είναι εκλογείς και εκλόγιμοι και όχι την ισότητα των OSP ως προς τη δυνατότητά τους να υποβάλλουν λίστες υποψηφίων. Επιπλέον, η αριθμητική ισότητα που υποστηρίζει η Επιτροπή (μία λίστα για κάθε OSP) δεν είναι αυτή που θα γινόταν δεκτή από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, αλλά η ουσιαστική ισότητα ενώπιον του νόμου, σύμφωνα με την οποία ίδιες καταστάσεις πρέπει να τυγχάνουν της αυτής μεταχειρίσεως και σε διαφορετικές καταστάσεις να επιφυλάσσεται διαφορετική μεταχείριση.

- 91 Ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι η στάση της Union syndicale δεν απαγορεύει καθόλου στις άλλες OSP να υποβάλουν πολλές λίστες. Κατά τη γνώμη του, η δυνατότητα μιας OSP να υποβάλει πολλές λίστες εξαρτάται από τον κατά το μάλλον ή ήττον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα τους και από τη βούληση των υποψηφίων μελών μιας OSP να κατέλθουν στις εκλογές. Αντιθέτως, ο προσφεύγων θεωρεί ότι ο εκλογικός κανονισμός εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, καθόσον, αφενός, επιτρέπει στους μη ανήκοντες σε συνδικαλιστικές οργανώσεις υπαλλήλους να υποβάλλουν όσες λίστες επιθυμούν, πράγμα που συνιστά διάκριση σε συνάρτηση με το αν κάποιος ανήκει σε συνδικαλιστική οργάνωση και, αφετέρου, καθόσον οι υφιστάμενες μεταξύ των OSP αντικειμενικές διαφορές ως προς την αντιπροσωπευτικότητά τους δεν λαμβάνονται υπόψη.

- 92 Η Επιτροπή απαντά ότι η απαγόρευση να υποβάλει μια OSP περισσότερες από μία λίστες στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής δεν αποτέλεσε καμιά δυσμενή διάκριση έναντι των υποψηφίων που περιλαμβάνονται στη λίστα «Research/Union syndicale». Συγκεκριμένα, ο κανόνας αυτός περί απαγορεύσεως υποβολής πολλών λιστών από την ίδια οργάνωση δεν περιορίζει την ελευθερία των υπαλλήλων να εκλέξουν τους εκπροσώπους τους ούτε το αυτό για όλους τους κοινοτικούς υπαλλήλους δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι. Ο κανόνας αυτός έχει εξάλλου σκοπό να θέσει σε ίση μοίρα τις OSP στα πλαίσια της ίδιας εκλογικής διαδικασίας, χωρίς ωστόσο να εμποδίζει τους υπαλλήλους να υποβάλουν υποψηφιότητα ως ανεξάρτητοι, ασχέτως του αν ανήκουν σε μια OSP. Επομένως, δεν υπάρχει διάκριση, αλλ' ένας τέτοιος κανόνας έρχεται αντιθέτως να επιβεβαιώσει την απολύτως νόμιμη αρχή της εκλογικής ισότητας. Η Επιτροπή προσθέτει ότι δεν υπάρχει καμιά δυσμενής διάκριση συνδεομένη με το αν κάποιος είναι μέλος συνδικαλιστικής οργάνωσης, διότι στην προκειμένη περίπτωση δεν τίθεται ζήτημα συνδικαλιστικής ελευθερίας, καθόσον κάθε OSP παραμένει ελεύθερη να καθορίσει τη λίστα των δικών της υποψηφίων.

– Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Πρέπει να εξεταστεί, στο πλαίσιο του τρίτου αυτού λόγου, αν ο εκλογικός κανονισμός προσβάλλει, σε οποιονδήποτε βαθμό, το δικαίωμα του εκλέγεσθαι ενός υπαλλήλου, το δικαίωμα του εκλέγειν, το δικαίωμα να ψηφίζει υπέρ μιας λίστας υποψηφίων και την ελευθερία μιας OSP να υποβάλει λίστα υποψηφίων. Εξάλλου, πρέπει να εξεταστεί αν η απαγόρευση να υποβάλει μια OSP περισσότερες από μία λίστα υποψηφίων παραβιάζει ή όχι τις αρχές της ελευθερίας και της ίσης μεταχειρίσεως των λιστών υποψηφίων, οποιαδήποτε και αν είναι η προέλευσή τους, και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων.

- 94 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, πρώτον, ότι η απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1994, ληφθείσα σύμφωνα με τις διατάξεις του εκλογικού κανονισμού, έχει μοναδικό σκοπό να εμποδίσει την Union syndicale να υποβάλει δύο λίστες με το δικό της σήμα. Συγκεκριμένα, από την απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994 και τα επιχειρήματα που προέβαλε αργότερα η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας προκύπτει ότι η επιτροπή εκλογών δεν θέλησε να εμποδίσει τους υποψηφίους της λίστας «Research/Union syndicale» να κατέλθουν στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού, αλλά απαίτησε να γίνει αυτό τηρουμένων των σχετικών λεπτομερειών που ορίζονται στον εκλογικό κανονισμό.
- 95 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι λεπτομέρειες ασκήσεως του δικαιώματος του εκλέγεσθαι κάθε μονίμου ή άλλου υπαλλήλου που ορίζονται από τον εκλογικό κανονισμό, όπως διευκρινίστηκαν ανωτέρω στις σκέψεις 69 έως 79, δεν θίγουν την ύπαρξη του δικαιώματος αυτού, καθόσον δεν περιορίζουν το περιεχόμενό του. Συγκεκριμένα, κάθε μόνιμος ή άλλος υπάλληλος, είτε είναι μέλος μιας OSP είτε όχι, έχει το δικαίωμα να θέσει υποψηφιότητα στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού κατερχόμενος είτε με λίστα που καταθέτει μια OSP, εφόσον αυτή συμφωνεί, είτε με ανεξάρτητη λίστα, διατηρώντας στην περίπτωση αυτή το δικαίωμα να γνωστοποιήσει δημοσίως ότι ενδεχομένως ανήκει σε μια OSP, να εκφράσει τη συμπάθειά του ή να υποστηρίξει, προφορικός ή γραπτώς, το πρόγραμμα μιας OSP και να αναφέρει την επωνυμία μιας OSP στην επωνυμία της ανεξάρτητης λίστας επί της οποίας αναγράφεται η υποψηφιότητά του, τηρουμένων των απαιτήσεων που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 77. Επομένως, ο προσφεύγων δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι η απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994, η οποία ελήφθη σύμφωνα με τις διατάξεις του εκλογικού κανονισμού, θίγει ένα από τα δικαιώματα που επικαλείται.

- 96 Τρίτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, εφόσον ο εκλογικός κανονισμός απαγορεύει απλώς την κατάθεση περισσότερων της μίας λίστας υποψηφίων από μια OSP, η απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994 δεν θίγει το δικαίωμα της Union syndicale να υποβάλει λίστα υποψηφίων.
- 97 Τέταρτον, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, όπως το εξέθεσε στο πλαίσιο της εξέτασής του δευτέρου λόγου, ο εκλογικός κανονισμός μεριμνά για τον σεβασμό της ίσης μεταχειρίσεως των λιστών υποψηφίων. Το Πρωτοδικείο, εξάλλου, ανέφερε ότι η απαγόρευση να καταθέτει μία OSP περισσότερες από μία λίστα υποψηφίων δεν παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των λιστών. Επομένως, ο εκλογικός κανονισμός όχι μόνον δεν παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των λιστών, αλλά κατοχυρώνει την τήρησή της.
- 98 Τέλος, πέμπτον, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, προκειμένου να εξεταστεί αν οι διατάξεις του εκλογικού κανονισμού είναι ικανές να προκαλέσουν παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων, καθόσον θεσπίζουν κριτήριο διακρίσεως στηριζόμενο στο αν κάποιος είναι μέλος συνδικαλιστικής οργάνωσης, αρκεί να υπομνησθεί, αφενός, ότι ο εκλογικός κανονισμός επιτρέπει σε κάθε μόνιμο ή άλλο υπάλληλο, είτε είναι μέλος μιας OSP είτε όχι, να κατέλθει ως υποψήφιος με ανεξάρτητη λίστα και, αφετέρου, μπορεί να γνωστοποιήσει ότι ανήκει σε συνδικαλιστική οργάνωση, είτε κατέρχεται με λίστα μιας OSP είτε με ανεξάρτητη λίστα. Επομένως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η απαγόρευση να καταθέτει μια OSP περισσότερες από μία λίστα υποψηφίων δεν δημιουργεί καμιά δυσμενή διάκριση μεταξύ των υποψηφίων βάσει του αν ανήκουν σε συνδικαλιστική οργάνωση.
- 99 Επομένως, ο εκλογικός κανονισμός δεν παραβιάζει τις αρχές της ελευθερίας και της δημοκρατίας ή της ίσης μεταχειρίσεως, δεν μπορεί να ακυρωθεί και, επομένως, η απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994 και η σχετική παράλειψη της ΑΔΑ να προλάβει ή να τροποποιήσει την απόφαση αυτή δεν μπορούν επίσης να ακυρωθούν βάσει των επιχειρημάτων που προβάλλει ο προσφεύγων στο πλαίσιο του παρόντος λόγου.

Τέταρτος λόγος: παραβίαση της αρχής της αντιπροσωπευτικότητας και/ή της αρχής κατά την οποία η γνώμη του προσωπικού πρέπει να μπορεί να εκδηλωθεί και να εκφράζεται

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 100 Καταρχάς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, επιτρέποντας τον αποκλεισμό της λίστας «Research/Union syndicale» που υποβλήθηκε από την Union syndicale στις 18 Οκτωβρίου 1994, ο εκλογικός κανονισμός, με την απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994, περιόρισε τη δυνατότητα να εκδηλωθεί η γνώμη του προσωπικού και να εκφραστεί δια των υποψηφίων. Συγκεκριμένα, ο πολλαπλασιασμός του αριθμού των υποψηφίων, εντός των ορίων που θέτει ο κανονισμός για κάθε λίστα, είναι σύμφωνος με την επιταγή αυτή που παρατίθεται ρητώς στο άρθρο 9, παράγραφος 3, του ΚΥΚ.
- 101 Κατόπιν, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το άρθρο 1, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος II του ΚΥΚ και το άρθρο 6 της ρυθμίσεως που υιοθέτησε η Επιτροπή στις 27 Απριλίου 1988 προβλέπουν ότι η σύνθεση της επιτροπής προσωπικού πρέπει να διασφαλίζει την εκπροσώπηση όλων των κατηγοριών και των κλάδων των υπαλλήλων που προβλέπονται στο άρθρο 5 του ΚΥΚ, καθώς και των υπαλλήλων που προβλέπονται στο άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων. Από τη νομολογία προκύπτει ότι ο υποκείμενος στόχος των διατάξεων αυτών είναι η διασφάλιση της εκπροσώπησης όλων των κατηγοριών συμφερόντων του προσωπικού. Το εκλογικό σύστημα θα πρέπει επομένως να αντιπροκρίνεται όσο το δυνατό στον στόχο αυτόν (προμνησθείσα απόφαση De Dapper κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 16 και 17).
- 102 Συναφώς, το άρθρο 1, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος II του ΚΥΚ είναι ανεπαρκές, στον βαθμό που αναφέρεται μόνον στο άρθρο 5, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, του ΚΥΚ και στο άρθρο 7 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων. Οι δύο αυτές διατάξεις αφορούν συγκεκριμένα μόνον τον διοικητικό και τον γλωσσικό κλάδο, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τον επιστημονικό ή τεχνικό κλάδο, στον οποίο αναφέρονται τα άρθρα 92 έως 101 του ΚΥΚ, ούτε εξάλλου τους υπαλλήλους που υπάγονται στον προϋπολογισμό «Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη». Κατά συνέπεια, ο εκλογικός κανονισμός, και ειδικότερα τα άρθρα του 8 και 12, δεν παρέχουν τη

δυνατότητα να εξασφαλίζεται η επίτευξη της πλήρους εκπροσώπησης των διαφόρων συμφερόντων του προσωπικού, καθόσον εκδόθηκε βάσει του παραρτήματος II του ΚΥΚ. Ο προσφεύγων φρονεί, επομένως, ότι η υποβολή κλαδικών λιστών, όπως αυτές που υποστηρίζει η Union syndicale, αποτελεί το μέσο διασφάλισης μιας τέτοιας εκπροσώπησης.

- 103 Κατά την Επιτροπή, αντιθέτως, ο ορισμός κανόνων σχετικών με την υποβολή υποψηφιοτήτων δεν συνιστά κατάφωρη προσβολή των δημοκρατικών κανόνων. Κύριος στόχος του άρθρου 9, παράγραφος 3, του ΚΥΚ είναι η εξασφάλιση της εκπροσώπησης των συμφερόντων του προσωπικού και όχι η εκπροσώπηση των OSP ως ανεξαρτήτων φορέων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 1994, White κατά Επιτροπής, T-65/91, Συλλογή Υπ. Υπ. 1994, σ. II-23, σκέψη 102).
- 104 Η Επιτροπή υποστηρίζει κατόπιν ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, υπάρχει επιστημονικός και τεχνικός κλάδος, διαφοροποιούμενος από τον διοικητικό και τον γλωσσικό κλάδο, όπως επιβεβαίωσε η νομολογία (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 1986, Fabbro κ.λπ. κατά Επιτροπής, 269/84 και 292/84, Συλλογή 1986, σ. 2983· απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 1992, De Persio κατά Επιτροπής, T-50/91, Συλλογή 1992, σ. II-2365, σκέψη 17). Το άρθρο 1, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος II του ΚΥΚ αποτελεί επομένως επαρκή βάση και η ελάχιστη εκπροσώπηση του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου επομένως εξασφαλίζεται και ορθώς επιβεβαιώνεται στα άρθρα 8 και 12 του εκλογικού κανονισμού. Η Επιτροπή προσθέτει εξάλλου ότι τίποτε δεν εμποδίζει την κατάθεση ανεξάρτητης κλαδικής λίστας, με σκοπό την εκπροσώπηση ειδικότερα των συμφερόντων του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου.
- 105 Η Επιτροπή υπογραμμίζει τέλος ότι η κλαδική λίστα της οποίας ηγείτο ο προσφεύγων κατήλθε στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού της Επιτροπής, χάρις στον ανακαθορισμό της αφετηρίας των προθεσμιών που έγινε σύμφωνα με το διατακτικό της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 1994.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 106 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως της ενστάσεως παρανομίας που υποβλήθηκε, πρέπει, αφενός, να εξετάσει αν ο εκλογικός κανονισμός παραβιάζει την αρχή της αντιπροσωπευτικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, στο άρθρο 1, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος II του ΚΥΚ και στο άρθρο 6 της ρυθμίσεως της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 1988, καθόσον απαγορεύει να καταθέτει μια OSP περισσότερες από μία λίστες υποψηφίων και, αφετέρου, να εξετάσει αν τα άρθρα 8 και 12 του εκλογικού κανονισμού αφορούν επίσης τον επιστημονικό και τεχνικό κλάδο.
- 107 Ως προς την προβαλλομένη παραβίαση της αρχής της αντιπροσωπευτικότητας, πρέπει να υπομνηστεί το κείμενο των διατάξεων των οποίων γίνεται επίκληση. Έτσι, το άρθρο 9, παράγραφος 3, του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«Η επιτροπή προσωπικού αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα του προσωπικού στο όργανο και διασφαλίζει τη διαρκή επαφή μεταξύ του τελευταίου και του προσωπικού. Συνεργάζεται για την καλή λειτουργία των υπηρεσιών και επιτρέπει την εκδήλωση και την έκφραση της γνώμης του προσωπικού (...).»

Το άρθρο 1, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος II, του ΚΥΚ ορίζει ότι:

«Η σύνθεση της επιτροπής προσωπικού, όταν αυτή δεν διαιρείται σε τοπικές επιτροπές, ή η σύνθεση της τοπικής επιτροπής, όταν η επιτροπή προσωπικού υποδιαιρείται σε τοπικές επιτροπές, πρέπει να εξασφαλίζει την αντιπροσωπευση όλων των κατηγοριών και των κλάδων των υπαλλήλων που προβλέπονται στο άρθρο 5 του κανονισμού, καθώς και των υπαλλήλων που προβλέπονται στο άρθρο 7, πρώτη παράγραφος, του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων. Η κεντρική επιτροπή μιας επιτροπής προσωπικού η οποία υποδιαιρείται σε τοπικές επιτροπές συγκροτείται εγκύρωσ από τη στιγμή που έχει οριστεί η πλειοψηφία των μελών της.»

Τέλος, το άρθρο 6 της ρυθμίσεως της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 1988 ορίζει ότι:

«Οι λεπτομέρειες των εκλογών στις τοπικές επιτροπές και στην κεντρική επιτροπή ορίζονται από τη γενική συνέλευση των μονίμων υπαλλήλων της Επιτροπής, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται στην κεντρική επιτροπή και όσο είναι δυνατό σε κάθε τοπική επιτροπή η εκπροσώπηση όλων των κατηγοριών και κλάδων των υπαλλήλων, καθώς και των υπαλλήλων που προβλέπονται στο άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων (...)».

- 108 Από τις τρεις αυτές διατάξεις προκύπτει ότι η επιλογή διαφόρων υποψηφίων με βάση το γεγονός ότι ανήκουν σ' ένα κλάδο ή σε μια κατηγορία μετέχει του σκοπού να δοθεί η δυνατότητα στο προσωπικό να εκδηλώσει τη γνώμη του και να την εκφράσει. Εντούτοις, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η απαγόρευση να καταθέσει μια OSP περισσότερες από μία λίστες υποψηφίων δεν εμποδίζει τον σκοπό αυτόν. Συγκεκριμένα, όπως διευκρίνισε το Πρωτοδικείο ανωτέρω στη σκέψη 95, η απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1994 δεν είχε σκοπό να εμποδίσει τους υποψηφίους της λίστας της οποίας ηγήτο ο προσψεύγων να μετάσχουν στις εκλογές και, συνεπώς, να εμποδίσει μια κατηγορία ή έναν ειδικό κλάδο μονίμων ή άλλων υπαλλήλων να εκφράσουν τη γνώμη τους και να επιτύχουν την εκπροσώπησή τους στην επιτροπή προσωπικού.
- 109 Όπως ορθώς ισχυρίζεται η Επιτροπή, πρέπει κατόπιν να τονιστεί ότι οι τρεις αυτές διατάξεις δεν καθιερώνουν το δικαίωμα κάθε OSP να εκπροσωπείται στην επιτροπή προσωπικού. Συγκεκριμένα, κατά το γράμμα των διατάξεων αυτών, το εκλογικό σύστημα που τίθεται σε εφαρμογή πρέπει να επιτρέπει να εκφράζεται η γνώμη του προσωπικού, ιδίως με τη χορήγηση σε κάθε μόνιμο ή άλλο υπάλληλο του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, χωρίς ωστόσο ο σκοπός αυτός να μπορεί να θεωρηθεί ότι πρέπει να εγγυάται στις διάφορες OSP τη βεβαιότητα ότι θα εκπροσωπούνται στην επιτροπή προσωπικού.
- 110 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, μολονότι η κατάθεση από την ίδια OSP πολλών κλαδικών λιστών είναι καταρχήν σύμφωνη με τον επιβαλλόμενο από

τις προμνησθείσες διατάξεις σκοπό, δεν πρόκειται ωστόσο για το μοναδικό μέσο επιτεύξεως του σκοπού αυτού. Συγκεκριμένα, η εσωτερική επιλογή των υποψηφίων που αναγράφονται στη λίστα που υπέβαλε κάθε OSP, οι διατάξεις του εκλογικού κανονισμού και η δυνατότητα κάθε μονίμου ή άλλου υπαλλήλου να περιλαμβάνεται σε λίστα υποψηφίων, τουλάχιστον ανεξάρτητη, αποτελούν μέσα που επίσης προσφέρονται για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

- 111 Τέλος, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η απαγόρευση να καταθέτει μια OSP περισσότερες από μία λίστα υποψηφίων στερεί τους υποψηφίους που προέρχονται από έναν ειδικό κλάδο από το αποτελεσματικότερο μέσο να εκλεγούν και επηρεάζει έτσι την επίτευξη του σκοπού που διατυπώνεται στις προμνησθείσες διατάξεις, η απαγόρευση αυτή, όπως εκτίθεται αναλυτικώς ανωτέρω στη σκέψη 77, συνιστά διευθέτηση της αρχής της αντιπροσωπευτικότητας, η οποία δεν μπορεί να συνεπάγεται το παράνομο των διατάξεων του εκλογικού κανονισμού, εφόσον η διευθέτηση αυτή έγινε βάσει αποφάσεως της γενικής συνελεύσεως των υπαλλήλων στο πλαίσιο της οποίας εκπροσωπείται το σύνολο των κατηγοριών και των κλάδων του προσωπικού. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων δεν απέδειξε εν προκειμένω ότι οι υποψήφιοι που περιλαμβάνονταν στη λίστα του είχαν, από την άποψη ότι υπάγονταν σε μια ειδική κατηγορία, περισσότερες πιθανότητες να εκλεγούν αν κατέρχονταν με λίστα που κατέθεσε μια OSP παρά με ανεξάρτητη λίστα της οποίας η επωνυμία αναφέρει την επωνυμία μιας OSP.
- 112 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι τα άρθρα 8 και 12 του εκλογικού κανονισμού αφορούν το σύνολο των κλάδων του προσωπικού, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται ο επιστημονικός και τεχνικός κλάδος στον οποίο οι υποψήφιοι της λίστας «Research/Union syndicale» δηλώνουν ότι ανήκουν. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο είχαν ήδη την ευκαιρία να διευκρινίσουν ότι «ο κανονισμός συνέστησε κλάδους (τον γλωσσικό και τον επιστημονικό και τεχνικό) και προέβλεψε και τη δυνατότητα να συσταθούν και άλλοι για να συγκεντρωθούν σ' αυτούς οι υπάλληλοι που ασκούν ειδικά καθήκοντα που απαιτούν και ειδικά προσόντα, ώστε να καταστεί δυνατή η χωριστή εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους έτσι που να λαμβάνονται υπόψη αυτές οι ιδιομορφίες» (προμνησθείσες αποφάσεις Fabbro κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 21, και De Persio κατά Επιτροπής, σκέψη 17).
- 113 Από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι ο εκλογικός κανονισμός δεν παραβιάζει την αρχή της αντιπροσωπευτικότητας όπως αυτή διατυπώνεται

στις προμνησθείσες διατάξεις, ότι επομένως δεν μπορεί να θεωρηθεί παράνομος και, κατά συνέπεια, η απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994 και η σχετική παράλειψη της ΑΔΑ να προλάβει ή να τροποποιήσει την απόφαση αυτή δεν μπορεί να ακυρωθεί βάσει των επιχειρημάτων που προέβαλε ο προσφεύγων στο πλαίσιο του παρόντος λόγου.

Πέμπτος λόγος: παραβίαση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της αρχής σύμφωνα με την οποία όλοι οι υπάλληλοι έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 114 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απαγόρευση να υποβάλλονται περισσότερα από 27 ζεύγη υποψηφίων θέτει τα μέλη μιας OSP που είναι πιθανοί υποψήφιοι πέραν από το εικοστό έβδομο ζεύγος υποψηφίων ενώπιον της επιλογής μεταξύ, αφενός, να εγκαταλείψουν την OSP και να υποβάλουν την υποψηφιότητά τους μέσω ανεξάρτητης λίστας και, αφετέρου, να παραιτηθούν από την υποψηφιότητά τους. Εξάλλου, ο εκλογικός κανονισμός παραβιάζει τη συνδικαλιστική ελευθερία, καθόσον, υποχρεώνοντας μια OSP να αποσύρει μία από τις δύο λίστες που κατέθεσε, στερεί από αυτήν την πλήρη ελευθερία να διατηρήσει ή όχι την υποβολή της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος.
- 115 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η απαγόρευση να υποβάλει μια OSP περισσότερες λίστες συνιστά παράβαση του άρθρου 24α του ΚΥΚ και του άρθρου 1, πρώτο εδάφιο, *in fine*, του παραρτήματός του II. Η συνδικαλιστική ελευθερία του προσφεύγοντος δεν μπορεί να θίγεται, εφόσον η ίδια η οργάνωση στην οποία ανήκει επιλέγει να μην τον συμπεριλάβει στην πρώτη λίστα. Εξάλλου, όπως το Πρωτοδικείο είχε την ευκαιρία να υπενθυμίσει (προμνησθείσα απόφαση *Maindiaux* κ.λπ. κατά ΟΚΕ), οι όροι των εκλογών καθορίζονται από τη γενική συνέλευση των εν ενεργεία μονίμων υπαλλήλων του οργάνου στον αντίστοιχο τόπο διορισμού. Δεδομένου ότι η απόφαση της *Union syndicale* να μην περιλάβει τον προσφεύγοντα στην πρώτη λίστα είναι εσωτερική απόφαση της OSP, δεν συντρέχει περίπτωση παραβίασεως του άρθρου 24α του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων παραμένει ελεύθερος να ασκήσει το δικαίωμα του εκλέγεσθαι θέτοντας υποψηφιότητα με μια ανεξάρτητη λίστα.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 116 Καταρχάς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η εξέταση των επιχειρημάτων που προβάλλει ο προσφεύγων με τον πέμπτο λόγο πρέπει να περιοριστεί, στο πλαίσιο της παρούσας εκτιμήσεως της ενστάσεως παρανομίας που υπέβαλε επικουρικώς, σε εκείνα τα επιχειρήματα που αναφέρονται στην απόφαση της επιτροπής εκλογών της 3ης Νοεμβρίου 1994, καθόσον το Πρωτοδικείο έχει ήδη κρίνει βάσιμη την προσφυγή ακυρώσεως ως προς τις αποφάσεις της επιτροπής εκλογών της 8ης Νοεμβρίου 1994. Επομένως, παρέλκει να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί των επιχειρημάτων των διαδίκων που αναφέρονται στις τελευταίες αυτές αποφάσεις.
- 117 Καταρχάς, διαπιστώνεται ότι υπό την κάλυψη της παραβιάσεως της συνδικαλιστικής ελευθερίας, ο προσφεύγων προβάλλει στα πλαίσια του πέμπτου λόγου επιχειρήματα που έχει ήδη προβάλει, στα πλαίσια του τετάρτου λόγου, προς στήριξη της φερομένης δυσμενούς διακρίσεως λόγω συμμετοχής σε συνδικαλιστική οργάνωση.
- 118 Κατόπιν, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι ο προσφεύγων διεκδικεί το δικαίωμα μιας OSP να υποβάλει την υποψηφιότητα ενός των μελών της, όπως αυτή του προσφεύγοντος στη συγκεκριμένη περίπτωση, και υποστηρίζει ότι ο εκλογικός κανονισμός, απαγορεύοντας να καταθέτει μια OSP περισσότερες από μία λίστα υποψηφίων, πλήττει τη συνδικαλιστική ελευθερία, η οποία εξάλλου αναγνωρίζεται από το άρθρο 24α του ΚΥΚ.
- 119 Το άρθρο 24α του ΚΥΚ ορίζει ότι «οι υπάλληλοι απολαύουν του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι· δύνανται ιδίως να είναι μέλη συνδικαλιστικών ή επαγγελματικών οργανώσεων των υπαλλήλων που εργάζονται στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες». Επομένως, η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι όπως ορίζεται στο άρθρο 24α του ΚΥΚ δεν σημαίνει ότι, στο πλαίσιο του εκλογικού συστήματος, μια OSP έχει τα ίδια δικαιώματα με έναν υπάλληλο. Συγκεκριμένα, το άρθρο 24α του ΚΥΚ αναγνωρίζει στον υπάλληλο το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, ιδίως στο πλαίσιο μιας OSP. Αυτή εμφανίζεται επομένως ως τρόπος οργάνωσης της αναγνωριζομένης σε κάθε υπάλληλο ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, οι δε διατάξεις του εκλογικού κανονισμού ρυθμίζουν την παρέμβασή της στην εκλογική διαδικασία. Επομένως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι μια OSP δεν μπορεί να

επικαλείται το άρθρο 24α του ΚΥΚ προκειμένου να διεκδικήσει δικαιώματα ακριβώς όμοια με εκείνα που αναγνωρίζονται στους υπαλλήλους, όταν αυτοί είναι υποψήφιοι στις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού.

- 120 Τέλος, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η συμμετοχή του προσφεύγοντος σε μία από τις δύο λίστες που υπέβαλε η Union syndicale στις 18 Οκτωβρίου 1994 είναι συνέπεια μιας εσωτερικής αποφάσεώς της. Επομένως, ο προσφεύγων δεν μπορεί να κατηγορεί κανένα άλλο πλην της Union syndicale για τις συνέπειες της αποσύρσεως της λίστας του, αφ' ης στιγμής η κατάθεση περισσότερων της μίας λίστας από μια OSP απαγορεύεται από τις διατάξεις του εκλογικού κανονισμού και η απαγόρευση αυτή δεν θίγει κανένα από τα δικαιώματα που επικαλείται ο προσφεύγων, όπως ανέφερε το Πρωτοδικείο ανωτέρω στη σκέψη 96.
- 121 Κατά τα λοιπά, πρέπει εκ νέου να υπομνηστεί ότι ο υπάλληλος που είναι μέλος μιας OSP είναι πάντοτε ελεύθερος να υποβάλει υποψηφιότητα με ανεξάρτητη λίστα, εάν δεν επελέγη για να μετάσχει σε λίστα μιας OSP της οποίας είναι μέλος, ενδεχομένως καθιστώντας δημοσίως γνωστό ότι ανήκει σ' αυτήν και υποστηρίζει το πρόγραμμά της. Ο υπάλληλος που είναι μέλος μιας OSP παραμένει επομένως ελεύθερος να είναι μέλος μιας OSP, ακόμη και αν κατέρχεται με λίστα διαφορετική από εκείνη που κατέθεσε αυτή η OSP.
- 122 Επομένως, από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι ο εκλογικός κανονισμός δεν παραβιάζει την προβλεπόμενη στο άρθρο 24α του ΚΥΚ συνδικαλιστική ελευθερία ούτε την αρχή σύμφωνα με την οποία όλοι οι υπάλληλοι έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι και, επομένως, δεν μπορεί ως προς το ζήτημα αυτό να κηρυχθεί άκυρος και, συνεπώς, η απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1994 και η σχετική παράλειψη της ΑΔΑ να προλάβει και να τροποποιήσει την απόφαση αυτή δεν μπορούν να θεωρηθούν άκυρες βάσει των προβαλλομένων από τον προσφεύγοντα επιχειρημάτων προς στήριξη του παρόντος λόγου.
- 123 Επομένως, η ένσταση παρανομίας του εκλογικού κανονισμού που προβάλλεται επικουρικά πρέπει να απορριφθεί.

Αίτημα αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 124 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν όχι μόνον παράνομες πράξεις, αλλά και πταίσμα, το οποίο του προκάλεσε ηθική βλάβη, καθόσον δεν μπόρεσε να κατέλθει στις εκλογές υπό τις συνθήκες που θα ήθελε και δεν μπόρεσε να ασκήσει το εκλογικό του δικαίωμα υπό συνθήκες σύμφωνες με τον ΚΥΚ.
- 125 Η Επιτροπή αμφισβητεί όχι μόνον τον παράνομο χαρακτήρα των προσβαλλομένων αποφάσεων, αλλά και αρνείται ότι διέπραξε οποιοδήποτε πταίσμα στο πλαίσιο αυτό. Φρονεί ότι δεν είχε κανένα λόγο να παρέμβει, κατά την άσκηση των εποπτικών της καθηκόντων, στη διενέργεια των εκλογικών πράξεων την οποία θεωρούσε απολύτως ορθή. Προσάπτει εξάλλου στον προσφεύγοντα ότι δεν απέδειξε καθόλου τη βλάβη, υλική και ηθική, που υποστηρίζει ότι υπέστη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 126 Κατά πάγια νομολογία, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι αποφάσεις της επιτροπής εκλογών που ελήφθησαν στις 8 Νοεμβρίου 1994 κατά παράβαση των διατάξεων του εκλογικού κανονισμού προκάλεσαν ηθική βλάβη στον προσφεύγοντα, αυτός δεν έχει προβάλει καμιά ζημία προκληθείσα από την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων που δεν μπορεί να αποκατασταθεί κατά πρόσφορο τρόπο με την ακύρωση των δύο αποφάσεων της 8ης Νοεμβρίου 1994 (βλ. ιδίως αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Νοεμβρίου 1991, Van Hecken κατά ΟΚΕ, T-158/89, Συλλογή 1991, σ. II-1341, σκέψη 37, και της 12ης Φεβρουαρίου 1992, Volger κατά Κοινοβουλίου, T-52/90, Συλλογή 1992, σ. II-121, σκέψη 46). Επομένως, το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 127 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι τα ακυρωτικά αιτήματα κρίθηκαν εν μέρει βάσιμα και ο προσφεύγων έχει ζητήσει την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης, πρέπει, ενόψει των περιστάσεων της προκειμένης περιπτώσεως, να γίνει δεκτό το αίτημά του, συμπεριλαμβανομένων και των δικαστικών εξόδων των σχετικών με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 128 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, πλην κράτους μέλους ή οργάνου, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, πρέπει να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η παρεμβαίνουσα δεν κατέθεσε υπόμνημα προς στήριξη της παρεμβάσεώς της υπέρ του προσφεύγοντος και ότι κατά την προφορική διαδικασία αρκέστηκε στο να αναφερθεί στην αγόρευση του δικηγόρου του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις δύο αποφάσεις της επιτροπής εκλογών της 8ης Νοεμβρίου 1994, χωρίς οι ακυρώσεις αυτές να θίγουν το αποτέλεσμα των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού που διεξήχθησαν την 31η Ιανουαρίου, την 1η και τη 2α Φεβρουαρίου 1995. Κατά τα λοιπά, απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως.

2) Απορρίπτει το αίτημα αποζημιώσεως.

3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και τα δικά της έξοδα. Η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Barrington

Lenaerts

Lindh

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Ιανουαρίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

D. P. M. Barrington